

***Program nauczania języka francuskiego  
obejmujący podstawy i kontynuację  
kształcenia na poziomie gimnazjum***

zgodny z ROZPORZĄDZENIEM MINISTRA EDUKACJI NARODOWEJ z dnia 27 sierpnia 2012

w sprawie podstawy programowej wychowania przedszkolnego oraz kształcenia ogólnego  
w poszczególnych typach szkół

**Jadwiga Szarkowska – Kubala**

**Dagmara Żaak**

***Opieka merytoryczna:***

**Prof. KUL, dr hab. Urszula Paprocka-Piotrowska  
Instytut Filologii Romańskiej, Dyrektor  
Katedra Akwizycji i Dydaktyki Języków, Kierownik  
Wydział Nauk Humanistycznych  
Katolicki Uniwersytet Lubelski Jana Pawła II**

© Copyright by Platforma Dystrybucyjna EDU-KSIĄŻKA Sp. z o.o., Warszawa 2014

Wszelkie prawa zastrzeżone. Kopiowanie, sprzedaż, adaptacja całości lub części publikacji bez  
zezwolenia zabronione.

## Informacje o autorkach:

Jadwiga Szarkowska-Kubala - absolwentka Uniwersytetu Śląskiego Wydziału Filologii Romańskiej Uniwersytetu Śląskiego. Od 19 lat nauczyciel języka francuskiego (szkoła podstawowa i gimnazjum). Uczestniczyła w projekcie Klasy Frankofońskie na Śląsku<sup>1</sup>.

Dagmara Żaak - absolwentka II Nauczycielskiego Kolegium Języków Obcych w Sosnowcu i Wydziału Filologii Romańskiej Uniwersytetu Śląskiego. Od 7 lat nauczyciel języka francuskiego w Gimnazjum nr 6 w Sosnowcu. Współpracuje z II NKJO w Sosnowcu, opiekun praktyk pedagogicznych. Uczestniczyła w projekcie Klasy Frankofońskie na Śląsku.

---

<sup>1</sup> Klasy Frankofońskie na Śląsku- projekt realizowany od 2005 w Województwie Śląskim przy wsparciu Ambasady Belgii, Przedstawicielstwa Dyplomatycznego Wspólnoty Francuskiej Belgii i Regionu Walonii, Walonia-Bruksela, Ambasady Francji, pod patronatem Rektora Uniwersytetu Śląskiego. Projekt mający na celu rozpowszechnienie nauczania języka francuskiego wśród młodzieży szkolnej oraz nauki języka francuskiego w rozszerzonym wymiarze godzin.

## Spis treści

1. Omówienie ogólne programu.....	5
1.2. Cechy uczniów w wieku gimnazjalnym.....	7
2. Cele ogólne.....	8
2.1. Cele językowe.....	9
2.2 Cele interkulturowe .....	17
3. Treści nauczania.....	18
3.1. Kryteria doboru treści.....	18
3.1.1. Zestaw tematów komunikacji oraz funkcji i sytuacji komunikacyjnych .....	19
3.2 Funkcje komunikacyjne.....	22
3.2.1 Receptywne i produktywne (ustne).....	22
3.2.2. Interakcyjne (ustne).....	24
3.3 Materiał fonologiczny.....	25
3.3.1 Mówienie i wymowa.....	25
3.2.2 Zasady czytania i pisanania.....	26
3.4. Materiał morfosyntaktyczny.....	26
3.4.1. Nauczanie gramatyki.....	26
4. Przewidywane osiągnięcia uczniów.....	35
5. Realizacja programu.....	37
5.1. Metody nauczania, a dobór metody.....	37
5.2. Przykładowe techniki pracy na lekcji.....	41
5.2.1 Techniki rozwijające rozumienie ze słuchu .....	42
5.2.2 Techniki rozwijające sprawności czytania ze zrozumieniem.....	42
5.2.3 Techniki rozwijające sprawność mówienia.....	43
5.2.4 Techniki rozwijające sprawność pisanania .....	44
5.3. Ocena pracy ucznia.....	44

5.3.1. Kryteria oceniania ucznia:.....	45
5.4. Portfolio językowe:.....	47
5.5. Przykładowy scenariusz lekcji.....	49
6. Bibliografia.....	53

## 1. Omówienie ogólne programu.

Niniejszy program nauczania języka francuskiego, oparty na zestawie podręczników wydawnictwa Hachette Livre : *Adosphère 1*, *Adosphère 2* autorstwa Céline Himber, Marie-Laure Poletti, *Adosphère 3* Fabienne Gallon, Katia Grau, Catherine Macquart-Martin oraz *Adosphère 4* Fabienne Gallon, Catherine Macquart-Martin<sup>2</sup> jest adresowany do uczniów gimnazjum w wariacie podstawowym i kontynuacyjnym. Został opracowany w oparciu o podstawę programową kształcenia ogólnego dla gimnazjów i szkół ponadgimnazjalnych z uwzględnieniem ich wymagań. Nawiązuje również do standardów zaproponowanych w *ESOKJ*, gdzie został określony sześciostopniowy system poziomów biegłości w zakresie poszczególnych umiejętności językowych. W III etapie edukacyjnym nawiązuje się do poziomu podstawowego w skali *ESOKJ*, w wersji III.0 dla rozpoczynających naukę – A1+ oraz w wersji III.1 dla kontynuujących naukę języka ze szkoły podstawowej do poziomu A2+B1<sup>3</sup>.

Osiągnięcie zalecanych poziomów stanie się łatwiejsze dzięki wprowadzeniu nowych podręczników rozwijających pełną autonomię ucznia w procesie kształcenia. Uczeń staje przed zadaniem wdrożenia się do samodzielnego i ustawicznego rozwoju własnych kompetencji językowych, który staje się „kształceniem przez całe życie”.

Zalecany jest podział na grupy w czasie jednostek lekcyjnych ale z zachowaniem możliwości kontynuacji nauki języka wybranego na wcześniejszym etapie edukacyjnym. Uczeń powinien uczyć się w grupie osób reprezentujących zbliżony poziom umiejętności językowych co wiąże się z odpowiednimi zmianami organizacyjnymi. Można zajęcia z języka obcego wyłączyć z systemu klasowo- lekcyjnego i przydzieleniu uczniów do grupy językowej niezależnie od przydziału do klasy<sup>4</sup>.

W dzisiejszych czasach nikt już nie kwestionuje konieczności znajomości języka obcego w stopniu pozwalającym na komunikację. Co więcej, w duchu nowej reformy programowej<sup>5</sup> wprowadzono obowiązkową naukę drugiego języka obcego w gimnazjach. Szkoła poszerzając swoją ofertę edukacyjną stara się zadbać o zapewnienie uczniom właściwej edukacji lingwistycznej.

---

<sup>2</sup> C. Himber, M.L. Poletti : *Adosphère 1*, 2. Hachette Livre 2011

F. Gallon, K. Grau, C. Macquart-Martin : *Adosphère 3*. Hachette Livre 2011

F. Gallon, C. Macquart-Martin : *Adosphère 4*. Hachette Livre 2011

<sup>3</sup> Europejski System Opisu Kształcenia Językowego: uczenie się, nauczanie, ocenianie. Wydawnictwo CODN, Warszawa 2003

<sup>4</sup> Podstawa programowa z komentarzami. Tom 3. Języki Obce. Szkoła Podstawowa, Gimnazjum, Liceum.

<sup>5</sup> Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z 23 grudnia 2008 r. w sprawie podstawy programowej wychowania przedszkolnego oraz kształcenia ogólnego w poszczególnych typach szkół. Dziennik Ustaw nr 4, poz. 17 z dnia 15 stycznia 2009 r.

Cele nauki są dostosowywane do możliwości gimnazjalnej grupy językowej według potrzeb komunikacyjnych i zainteresowań. Przy tworzeniu programu istotne jest aby nie pominąć następujących kwestii:

- **Systematyczne nauczanie/uczenie się** (wYROBIECIE SPRAWNOŚCI I UMIEJĘTNOŚCI W TOKU nauki dzięki regularnym zadaniom dydaktycznym).
- **Spiralny tok nauczania** (umiejętNOŚCI nabyte są systematycznie utrwalane i poszerzane, dzięki czemu możliwa jest kontynuacja nauki).
- **Podejście komunikacyjne i zadaniowe** (akcentowane jest na rozwijanie umiejętności skutecznego porozumiewania się w otaczającym nas środowisku. Nauka języka nie ma na celu biernego opanowania struktur gramatyczno-leksykalnych, lecz trening sprawności i kompetencji w warunkach zbliżonych do realnych, gdzie uczeń musi radzić sobie w codziennych sytuacjach komunikacyjnych).
- **Interdyscyplinarność** (korelacja międzyprzedmiotowa łączy naukę języka obcego z innymi przedmiotami lub ścieżkami edukacyjnymi).
- **Rozwój autonomiczny ucznia** (uczeń motywowany jest do samodzielnej pracy nad rozwojem języka dzięki wprowadzeniu odpowiednich strategii nauczania, pracy nad samooceną i poczucia odpowiedzialności za swoje potrzeby komunikacyjne i postępy w pracy).
- **Indywidualizacja nauczania** (nauczyciel dostosowuje metody i tempo pracy indywidualnie do potrzeb uczniów/grupy).
- **Interkulturowość** (poznanie obszaru kulturowego krajów frankofońskich, zwrócenie uwagi na różnorodność kulturową i językową z poszanowaniem odmienności jego mieszkańców).
- **Nowoczesność** (wykorzystanie nowoczesnych technologii informatycznych i pomocy naukowych w nauce języka)<sup>6</sup>.

Należy pamiętać, iż przede wszystkim, zadaniem szkoły jest uświadomienie uczniom faktu, iż wiedza i umiejętności zdobyte w procesie kształcenia formalnego (w systemie szkolnym) stanowią tylko podstawę do permanentnego uczenia się. Już obecnie, szkoła nie jest jedynym miejscem zdobywania wiedzy, a staje się coraz bardziej instytucją uczącą, jak się uczyć. Ta

---

<sup>6</sup> H. Komorowska: Metodyka nauczania języków obcych, WSiP, Warszawa 1999.

tendencja będzie się rozwijała, stąd też do rangi celu strategicznego urasta uświadamianie roli i znaczenia kształcenia ustawicznego – zarówno w wymiarze indywidualnym, jak i społecznym. Szeroko rozumiane rozwijanie kultury kształcenia, oparte na etyce i kulturze ogólnej, sprzyjać będzie wzrostowi wartości i motywacji uczenia się, wszechstronnemu rozwojowi osobowości oraz kształtowaniu aktywnych postaw obywatelskich i spójności społecznej”<sup>7</sup>.

## 1.2. Cechy uczniów w wieku gimnazjalnym

Uczniowie w wieku gimnazjalnym to młodzież w przedziale wiekowym od 13 do 16 roku życia wchodzący w okres dojrzewania. Jest to niełatwy okres dla nastolatków często skupionych na swoich potrzebach. Problemem jest często rozchwianie emocjonalne, gwałtowność nastrojów, potrzeba niezależności, chęć bycia dorosłym i skłonność do przeżywania silnych emocji. Młodzież stara się poszerzyć (swoją) krąg rówieśników przy jednoczesnej chęci zdominowania grupy. Często w tym wieku młodzi ludzie wchodzi w tzw. „konflikt pokoleń” odrzucając dotychczas akceptowane normy postępowania. W tym okresie rozwoju wykształcają się jednak pewne cechy, które nauczyciel powinien brać pod uwagę by móc właściwie je wykorzystać w toku nauczania. I tak :

- Pojawia się dominacja pamięci logicznej nad mechaniczną i myślenia abstrakcyjnego nad konkretnym. Oznacza to pracę nad poprawnością gramatyczną wypowiedzi ucznia, możliwość wprowadzenia terminologii gramatycznej i trudniejszej tematyki.
- Wzmacnia się trwałość pamięci i zwiększają się okresy koncentracji co pozwala na przedłużenie poszczególnych aktywności językowych.
- Uczniowie sprawniej korzystają z tekstów (wzrasta sprawność czytania i pisanie co oznacza zwiększoną możliwość robienia notatek, korzystania z podręcznika i wdrożenie do pracy indywidualnej ucznia, pokazania swojej niezależności względem rodziców).

Zmiany te odbywają się stopniowo i nie przebiegają u wszystkich uczniów jednakowo. W tym okresie młodzież potrzebuje jeszcze zwrócenia uwagi poprzez zróżnicowanie aktywności językowych, wprowadzenie bodźców wspomagających koncentrację oraz stworzenie atmosfery wsparcia ze strony nauczyciela co zachęci do samodzielnych wypowiedzi (np. poprzez wprowadzenie technik ludycznych). Dorastająca młodzież docenia coraz bardziej kompetencje nauczyciela, a nie jego (nad-) opiekuńczość. Także temat lekcji może stać się czynnikiem

---

<sup>7</sup> Strategia rozwoju kształcenia ustawicznego do roku 2010, MENiS, 08.07.2003

motywującym: zbyt infantylne zagadnienia prowadzą do nudy i zniechęcenia. Wszystkie te czynniki wymagają od nauczyciela dobrej obserwacji i elastyczności w stosowaniu technik pracy na lekcjach języka obcego.<sup>8</sup>

## 2. Cele ogólne

W obecnym świecie, znajomość języków obcych nowożytnych jest podstawowym czynnikiem umożliwiającym młodym ludziom uczestnictwo w życiu społeczności europejskiej i globalnej. Nowa podstawa programowa za nadrzędny cel działań edukacyjnych uznaje wszechstronny rozwój ucznia. Edukacja szkolna polegać ma na harmonijnej realizacji przez nauczycieli zadań w zakresie nauczania, kształcenia umiejętności i wychowania.

Podstawowym celem kształcenia w nauczaniu języków obcych nowożytnych jest natomiast opanowanie znajomości danego języka na poziomie zapewniającym podstawową komunikację językową. Priorytetem jest więc nabycie umiejętności skutecznego porozumiewania się w mowie i w piśmie. Nie mniej jednak, oprócz umiejętności językowych, szkoła, poprzez nauczanie języka obcego:

- rozwija w uczniach poczucie własnej wartości oraz wiary we własne możliwości językowe;
- przygotowuje ucznia do samodzielności w procesie uczenia się języka obcego;
- rozwija w uczniach postawy ciekawości, otwartości i tolerancji wobec innych kultur – przygotowuje młodzież do funkcjonowania w wielokulturowym i wielojęzycznym świecie;
- kształtuje tożsamość europejską u uczniów (Polacy, obywatele UE);
- zapoznaje ucznia z kulturą i obyczajowością krajów francuskojęzycznych;
- promuje różnorodność językową;
- stwarza podstawy do dalszej nauki języka francuskiego w szkole średniej oraz na dalszych etapach kształcenia w szkole lub poza szkołą;
- rozwija strategie uczenia się;
- rozwija umiejętność współdziałania w grupie.

Sprawdzianem umiejętności językowych ucznia jest egzamin gimnazjalny, do którego uczeń przygotowuje się w ciągu 3 lat nauki w gimnazjum<sup>9</sup>.

---

<sup>8</sup> Ilg F.L., Bates Ames L., Baker S. M., *Rozwój psychiczny dziecka od 10 do 14 lat*, Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne, Gdańsk 1998.

<sup>9</sup> *Podstawa programowa z komentarzami*. Tom 3. Języki Obce. Szkoła Podstawowa, Gimnazjum, Liceum. Str.42



## 2.1. Cele językowe

Celem nauki języka francuskiego w gimnazjum jest opanowanie języka w stopniu umożliwiającym podstawową komunikację językową potrzebną do radzenia sobie w sytuacjach życia codziennego.

Zgodnie z wymogami nowej podstawy programowej<sup>10</sup>, podręczniki do języka francuskiego dopuszczone przez MEN przygotowują do egzaminu gimnazjalnego, jak również, zgodnie z wytycznymi *Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego*, do egzaminów DELF na poziomach A1/A2 dla grupy początkującej oraz A2+/B1 dla grupy kontynuującej naukę języka po szkole podstawowej.

Po gimnazjum, uczeń powinien więc opanować podstawowe struktury języka obcego umożliwiające realizację następujących kompetencji:

- I. Znajomość środków językowych
- II. Rozumienie wypowiedzi.
- III. Tworzenie wypowiedzi.
- IV. Reagowanie na wypowiedzi.
- V. Przetwarzanie wypowiedzi.

Powyższe wymagania nawiązują do definicji kompetencji komunikacyjnej z *ESOKJ*, przy czym punkt I dotyczy znajomości słownictwa, struktur gramatycznych, zasad wymowy i pisowni, punkt II oznacza rozumienie tekstów słuchanych i pisanych, np. cichego czytania tekstów, odsłuchiwanie plików audio, oglądania telewizji, ale także rozumienie poleceń i zwrotów codziennego użytku, w punkcie III chodzi o czynności produktywne, a więc pisanie i mówienie monologowe, np. opis czy prezentacja. Wymagania punktu IV dotyczą rozmów – zakłada się tu udział co najmniej dwóch osób w ustnej lub pisemnej wymianie informacji, np. w zwykłej rozmowie lub rozmowie na drodze elektronicznej: e-mail, gadu-gadu itp. W punkcie V chodzi o wypowiedzi umożliwiające komunikację między osobami, które z różnych względów, nie mogą się ze sobą komunikować bezpośrednio: tłumaczenie, wyjaśnianie, streszczanie (wg *ESOKJ* tzw. działania mediacyjnymi).

---

<sup>10</sup> *Podstawa programowa z komentarzami*. Tom 3. Języki Obce. Szkoła Podstawowa, Gimnazjum, Liceum

Tab. 1 Cele kształcenia – wymagania ogólne dla wersji programu III.0 i III.1

Program III.0 Cele kształcenia – wymagania ogólne	Program III.1 Cele kształcenia – wymagania ogólne
<p>I. Znajomość środków językowych Uczeń posługuje się bardzo podstawowym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych oraz fonetycznych), umożliwiającym realizację pozostałych wymagań ogólnych w zakresie tematów wskazanych w wymaganiach szczegółowych.</p>	<p>I. Znajomość środków językowych Uczeń posługuje się podstawowym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych oraz fonetycznych), umożliwiającym realizację pozostałych wymagań ogólnych w zakresie tematów wskazanych w wymaganiach szczegółowych.</p>
<p>II. Rozumienie wypowiedzi Uczeń rozumie bardzo proste i krótkie wypowiedzi ustne artykułowane wyraźnie i powoli, w standardowej odmianie języka, a także krótkie i proste wypowiedzi pisemne w zakresie opisanym w wymaganiach szczegółowych.</p>	<p>II. Rozumienie wypowiedzi Uczeń rozumie proste, krótkie wypowiedzi ustne artykułowane wyraźnie, w standardowej odmianie języka, a także proste wypowiedzi pisemne, w zakresie opisanym w wymaganiach szczegółowych.</p>
<p>III. Tworzenie wypowiedzi Uczeń samodzielnie formułuje bardzo krótkie, proste i zrozumiałe wypowiedzi ustne i pisemne, w zakresie opisanym w wymaganiach szczegółowych.</p>	<p>III. Tworzenie wypowiedzi Uczeń samodzielnie formułuje krótkie, proste i zrozumiałe wypowiedzi ustne i pisemne, w zakresie opisanym w wymaganiach szczegółowych.</p>
<p>IV. Reagowanie na wypowiedzi Uczeń uczestniczy w prostej rozmowie i w typowych sytuacjach reaguje w sposób zrozumiały, adekwatnie do sytuacji komunikacyjnej, ustnie lub pisemnie, w zakresie opisanym w wymaganiach szczegółowych.</p>	<p>IV. Reagowanie na wypowiedzi Uczeń uczestniczy w rozmowie i w typowych sytuacjach reaguje w sposób zrozumiały, adekwatnie do sytuacji komunikacyjnej, ustnie lub w formie prostego tekstu, w zakresie opisanym w wymaganiach szczegółowych.</p>
<p>V. Przetwarzanie wypowiedzi Uczeń zmienia formę przekazu ustnego lub pisemnego w zakresie opisanym w wymaganiach szczegółowych.</p>	<p>V. Przetwarzanie wypowiedzi Uczeń zmienia formę przekazu ustnego lub pisemnego w zakresie opisanym w wymaganiach szczegółowych.</p>

### 2.3 Szczegółowe cele przedmiotowe dla wersji programu III.0 i III.1

Cele nauczania – wymagania szczegółowe – wersja III.0	Cele nauczania – wymagania szczegółowe – wersja III.1
<p><b>1. Uczeń posługuje się bardzo podstawowym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych oraz fonetycznych), umożliwiającym realizację pozostałych wymagań ogólnych w zakresie następujących tematów:</b></p> <ol style="list-style-type: none"> <li>1) człowiek (np. dane personalne, wygląd zewnętrzny, uczucia i emocje, zainteresowania);</li> <li>2) dom (np. miejsce zamieszkania, opis domu, pomieszczeń domu i ich wyposażenia);</li> <li>3) szkoła (np. przedmioty nauczania, życie szkoły);</li> <li>4) praca (np. popularne zawody i związane z nimi czynności, miejsce pracy);</li> <li>5) życie rodzinne i towarzyskie (np. członkowie rodziny, koledzy, przyjaciele, czynności życia codziennego, formy spędzania czasu wolnego);</li> <li>6) żywienie (np. artykuły spożywcze, posiłki, lokale gastronomiczne);</li> <li>7) zakupy i usługi (np. rodzaje sklepów, towary, sprzedawanie i kupowanie, korzystanie z usług);</li> <li>8) podróżowanie i turystyka (np. środki transportu, orientacja w terenie, informacja turystyczna, zwiedzanie);</li> <li>9) kultura (np. dziedziny kultury, uczestnictwo w kulturze);</li> <li>10) sport (np. popularne dyscypliny sportu, sprzęt sportowy, imprezy sportowe);</li> <li>11) zdrowie (np. samopoczucie, choroby, ich objawy i leczenie);</li> <li>12) technika (np. korzystanie z podstawowych urządzeń technicznych);</li> <li>13) świat przyrody (np. pogoda, rośliny i zwierzęta, krajobraz);</li> <li>14) elementy wiedzy o krajach obszaru nauczanego języka oraz o kraju ojczystym, z uwzględnieniem kontekstu międzykulturowego oraz tematyki integracji europejskiej.</li> </ol>	<p><b>1. Uczeń posługuje się podstawowym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych oraz fonetycznych), umożliwiającym realizację pozostałych wymagań ogólnych w zakresie następujących tematów:</b></p> <ol style="list-style-type: none"> <li>1) człowiek (np. dane personalne, wygląd zewnętrzny, cechy charakteru, uczucia i emocje, zainteresowania);</li> <li>2) dom (np. miejsce zamieszkania, opis domu, pomieszczeń domu i ich wyposażenia);</li> <li>3) szkoła (np. przedmioty nauczania, życie szkoły);</li> <li>4) praca (np. popularne zawody i związane z nimi czynności, miejsce pracy);</li> <li>5) życie rodzinne i towarzyskie (np. okresy życia, członkowie rodziny, koledzy, przyjaciele, czynności życia codziennego, formy spędzania czasu wolnego, święta i uroczystości, styl życia, konflikty i problemy);</li> <li>6) żywienie (np. artykuły spożywcze, posiłki i ich przygotowywanie, lokale gastronomiczne);</li> <li>7) zakupy i usługi (np. rodzaje sklepów, towary, sprzedawanie i kupowanie, korzystanie z usług, reklama);</li> <li>8) podróżowanie i turystyka (np. środki transportu, orientacja w terenie, hotel, informacja turystyczna, wycieczki, zwiedzanie);</li> <li>9) kultura (np. dziedziny kultury, twórcy i ich dzieła, uczestnictwo w kulturze, media);</li> <li>10) sport (np. dyscypliny sportu, sprzęt sportowy, imprezy sportowe, sport wolny);</li> <li>11) zdrowie (np. higieniczny tryb życia, samopoczucie, choroby, ich objawy i leczenie, uzależnienia);</li> <li>12) nauka i technika (np. odkrycia naukowe, wynalazki, obsługa i korzystanie z</li> </ol>

	<p>podstawowych urządzeń technicznych, technologie informacyjno-komunikacyjne);</p> <p>13) świat przyrody (np. pogoda, rośliny i zwierzęta, krajobraz, zagrożenie i ochrona środowiska naturalnego, klęski żywiołowe);</p> <p>14) życie społeczne (np. konflikty i problemy społeczne, przestępczość);</p> <p>15) elementy wiedzy o krajach obszaru nauczanego języka oraz o kraju ojczystym, z uwzględnieniem kontekstu między kulturowego oraz tematyki integracji europejskiej.</p>
<b>Cele szczegółowe w zakresie rozumienia wypowiedzi</b>	
<p><b>2. Uczeń rozumie ze słuchu bardzo proste, krótkie wypowiedzi (np. instrukcje, komunikaty, rozmowy) artykułowane powoli i wyraźnie, w standardowej odmianie języka:</b></p> <ol style="list-style-type: none"> <li>1) reaguje na polecenia;</li> <li>2) określa główną myśl tekstu;</li> <li>3) znajduje w tekście określone informacje;</li> <li>4) określa intencje nadawcy/autora tekstu;</li> <li>5) określa kontekst wypowiedzi (np. czas, miejsce, sytuację, uczestników).</li> </ol>	<p><b>2. Uczeń rozumie ze słuchu proste, krótkie, typowe wypowiedzi (np. instrukcje, komunikaty, ogłoszenia, rozmowy) artykułowane wyraźnie, w standardowej odmianie języka:</b></p> <ol style="list-style-type: none"> <li>1) reaguje na polecenia;</li> <li>2) określa główną myśl tekstu;</li> <li>3) znajduje w tekście określone informacje;</li> <li>4) określa intencję nadawcy/autora tekstu;</li> <li>5) określa kontekst wypowiedzi (np. czas, miejsce, sytuację, uczestników);</li> <li>6) rozróżnia formalny i nieformalny styl wypowiedzi.</li> </ol>
<p><b>3. Uczeń rozumie krótkie, proste wypowiedzi pisemne (np. napisy informacyjne, listy, ulotki reklamowe, jadłospisy, ogłoszenia, rozkłady jazdy i proste teksty narracyjne):</b></p> <ol style="list-style-type: none"> <li>1) określa główną myśl tekstu;</li> <li>2) znajduje w tekście określone informacje;</li> <li>3) określa intencje nadawcy/autora tekstu;</li> <li>4) określa kontekst wypowiedzi (np. nadawcę, odbiorcę, formę tekstu).</li> </ol>	<p><b>3. Uczeń rozumie proste wypowiedzi pisemne (np. napisy informacyjne, listy, broszury, ulotki reklamowe, jadłospisy, ogłoszenia, rozkłady jazdy, instrukcje obsługi, proste artykuły praso we i teksty narracyjne):</b></p> <ol style="list-style-type: none"> <li>1) określa główną myśl tekstu;</li> <li>2) określa główną myśl poszczególnych części tekstu;</li> <li>3) znajduje w tekście określone informacje;</li> <li>4) określa intencje nadawcy/autora tekstu;</li> <li>5) określa kontekst wypowiedzi (np. nadawcę, odbiorcę, formę tekstu);</li> <li>6) rozpoznaje związki pomiędzy poszczególnymi częściami tekstu;</li> <li>7) rozróżnia formalny i nieformalny styl wypowiedzi.</li> </ol>

**Cele szczegółowe w zakresie tworzenia wypowiedzi**

<p><b>4. Uczeń tworzy bardzo krótkie, proste i zrozumiałe wypowiedzi ustne:</b></p> <ol style="list-style-type: none"> <li>1) opisuje ludzi, przedmioty, miejsca i czynności;</li> <li>2) opowiada o wydarzeniach życia codziennego;</li> <li>3) przedstawia fakty z przeszłości i teraźniejszości;</li> <li>4) opisuje swoje upodobania;</li> <li>5) wyraża swoje opinie i uczucia;</li> <li>6) przedstawia intencje i plany na przyszłość.</li> </ol>	<p><b>4. Uczeń tworzy krótkie, proste i zrozumiałe wypowiedzi ustne:</b></p> <ol style="list-style-type: none"> <li>1) opisuje ludzi, przedmioty, miejsca, zjawiska i czynności;</li> <li>2) opowiada o wydarzeniach życia codziennego;</li> <li>3) przedstawia fakty z przeszłości i teraźniejszości;</li> <li>4) relacjonuje wydarzenia z przeszłości;</li> <li>5) wyraża i uzasadnia swoje opinie, poglądy i uczucia;</li> <li>6) przedstawia opinie innych osób;</li> <li>7) przedstawia intencje, marzenia, nadzieje i plany na przyszłość;</li> <li>8) opisuje doświadczenia swoje i innych osób;</li> <li>9) stosuje formalny lub nieformalny styl wypowiedzi w zależności od sytuacji.</li> </ol>
<p><b>5. Uczeń tworzy bardzo krótkie, proste i zrozumiałe wypowiedzi pisemne w formie prostych wyrażen i zdań (np. wiadomość, e-mail, krótki opis):</b></p> <ol style="list-style-type: none"> <li>1) opisuje ludzi, przedmioty, miejsca i czynności;</li> <li>2) opisuje wydarzenia życia codziennego;</li> <li>3) przedstawia fakty z przeszłości i teraźniejszości;</li> <li>4) opisuje swoje upodobania;</li> <li>5) wyraża swoje opinie i uczucia;</li> <li>6) opisuje intencje i plany na przyszłość.</li> </ol>	<p><b>5. Uczeń tworzy krótkie, proste i zrozumiałe wypowiedzi pisemne (np. notatka, ogłoszenie, zaproszenie, pozdrowienia, życzenia, wiadomość, ankieta, pocztówka, e-mail, opis, krótki list prywatny):</b></p> <ol style="list-style-type: none"> <li>1) opisuje ludzi, przedmioty, miejsca, zjawiska i czynności;</li> <li>2) opisuje wydarzenia życia codziennego;</li> <li>3) przedstawia fakty z przeszłości i teraźniejszości;</li> <li>4) relacjonuje wydarzenia z przeszłości;</li> <li>5) wyraża i uzasadnia swoje poglądy, uczucia;</li> <li>6) przedstawia opinie innych osób;</li> <li>7) opisuje intencje, marzenia, nadzieje i plany na przyszłość;</li> <li>8) opisuje doświadczenia swoje i innych osób;</li> <li>9) stosuje formalny lub nieformalny styl wypowiedzi w zależności od sytuacji.</li> </ol>

**Cele szczegółowe w zakresie reagowania na wypowiedzi**

<p><b>6. Uczeń reaguje ustnie w prosty i zrozumiały sposób, w typowych sytuacjach:</b></p> <ol style="list-style-type: none"> <li>1) nawiązuje kontakty towarzyskie (np. przedstawia siebie i inne osoby, wita się i żegna, udziela podstawowych informacji na swój temat i pyta o dane rozmówcy i innych osób);</li> <li>2) stosuje formy grzecznościowe;</li> <li>3) uzyskuje i przekazuje proste informacje i wyjaśnienia;</li> <li>4) prosi o pozwolenie, udziela i odmawia pozwolenia;</li> <li>5) wyraża swoje opinie i życzenia, pyta o opinie i życzenia innych;</li> <li>6) wyraża swoje emocje (np. radość, niezadowolenie, zdziwienie);</li> <li>7) wyraża prośby i podziękowania oraz zgodę lub odmowę wykonania prośby;</li> <li>8) prosi o powtórzenie bądź wyjaśnienie (sprecyzowanie) tego, co powiedział rozmówca.</li> </ol>	<p><b>6. Uczeń reaguje ustnie w sposób zrozumiały w typowych sytuacjach:</b></p> <ol style="list-style-type: none"> <li>1) nawiązuje kontakty towarzyskie (np. przedstawia siebie i inne osoby, wita się i żegna, udziela podstawowych informacji na swój temat i pyta o dane rozmówcy i innych osób);</li> <li>2) rozpoczyna, prowadzi i kończy rozmowę;</li> <li>3) stosuje formy grzecznościowe;</li> <li>4) uzyskuje i przekazuje informacje i wyjaśnienia;</li> <li>5) prowadzi proste negocjacje w typowych sytuacjach życia codziennego (np. wymiana zakupionego towaru);</li> <li>6) proponuje, przyjmuje i odrzuca propozycje i sugestie;</li> <li>7) prosi o pozwolenie, udziela i odmawia pozwolenia;</li> <li>8) wyraża swoje opinie, intencje, preferencje i życzenia, pyta o opinie, preferencje i życzenia innych, zgadza się, sprzeciwia się;</li> <li>9) wyraża swoje emocje (np. radość, niezadowolenie, zdziwienie);</li> <li>10) prosi o radę i udziela rady;</li> <li>11) wyraża prośby i podziękowania oraz zgodę lub odmowę wykonania prośby;</li> <li>12) wyraża skargę, przeprosza, przyjmuje przeprosiny;</li> <li>13) prosi o powtórzenie bądź wyjaśnienie (sprecyzowanie) tego, co powiedział rozmówca.</li> </ol>
<p><b>7. Uczeń reaguje w formie prostego tekstu pisanego (np. e-mail, wiadomość) w typowych sytuacjach:</b></p> <ol style="list-style-type: none"> <li>1) nawiązuje kontakty towarzyskie (np. przedstawia siebie i inne osoby, udziela podstawowych informacji na swój temat i pyta o dane rozmówcy i innych osób);</li> <li>2) uzyskuje i przekazuje proste informacje i wyjaśnienia (np. wypełnia formularz);</li> </ol>	<p><b>7. Uczeń reaguje w formie prostego tekstu pisanego (np. e-mail, wiadomość, pocztówka, krótki list prywatny) w typowych sytuacjach:</b></p> <ol style="list-style-type: none"> <li>1) nawiązuje kontakty towarzyskie (np. przedstawia siebie i inne osoby, udziela podstawowych informacji na swój temat i pyta o dane rozmówcy i innych osób);</li> <li>2) uzyskuje i przekazuje informacje i</li> </ol>

<p>3) prosi o pozwolenie, udziela i odmawia pozwolenia; 4) wyraża prośby i podziękowania oraz zgodę lub odmowę wykonania prośby.</p>	<p>wyjaśnienia (np. wypełnia formularz); 3) prowadzi proste negocjacje w typowych sytuacjach życia codziennego (np. uzgadnianie formy spędzania czasu); 4) proponuje, przyjmuje i odrzuca propozycje i sugestie; 5) prosi o pozwolenie, udziela i odmawia pozwolenia; 6) wyraża swoje opinie, intencje, preferencje i życzenia, pyta o opinie, preferencje i życzenia innych, zgadza się, sprzeciwia się; 7) wyraża swoje emocje (np. radość, niezadowolenie, zdziwienie); 8) prosi o radę i udziela rady; 9) wyraża prośby i podziękowania oraz zgodę lub odmowę wykonania prośby; 10) wyraża skargę, przeprasza, przyjmuje przeprosiny.</p>
<b>Cele szczegółowe w zakresie przetwarzania wypowiedzi</b>	
<p><b>8. Uczeń przetwarza tekst ustnie lub pisemnie:</b> 1) przekazuje informacje zawarte w materiałach wizualnych (np. mapach, symbolach, piktogramach); 2) przekazuje w języku polskim główne myśli lub wybrane informacje z prostego tekstu w języku obcym.</p>	<p><b>8. Uczeń przetwarza tekst ustnie lub pisemnie:</b> 1) przekazuje w języku obcym informacje zawarte w materiałach wizualnych (np. wykresach, mapach, symbolach, piktogramach), audiowizualnych (np. filmach, reklamach) oraz tekstach obcojęzycznych; 2) przekazuje w języku polskim główne myśli lub wybrane informacje z tekstu w języku obcym; 3) przekazuje w języku obcym informacje sformułowane w języku polskim.</p>
<b>Cele szczegółowe w zakresie umiejętności kluczowych</b>	
<p>9. Uczeń dokonuje samooceny (np. przy użyciu portfolio językowego) i wykorzystuje techniki samodzielnej pracy nad językiem (np. korzystanie ze słownika, poprawianie błędów, prowadzenie notatek, zapamiętywanie nowych wyrazów, korzystanie z tekstów kultury w języku obcym). 10. Uczeń współdziała w grupie, np. w lekcyjnych i pozalekcyjnych językowych pracach projektowych. 11. Uczeń korzysta ze źródeł informacji w języku obcym (np. z encyklopedii, mediów, instrukcji obsługi) również za pomocą technologii informacyjno-komunikacyjnych.</p>	

<b>Cele szczegółowe w zakresie kształcenia strategii komunikacyjnych</b>
12. Uczeń stosuje strategie komunikacyjne (np. domyślanie się znaczenia wyrazów z kontekstu, rozumienie tekstu zawierającego nieznane słowa i zwroty) i strategie kompensacyjne (np. zastąpienie innym wyrazem, opis, środki niewerbalne) w przypadku, gdy nie zna lub nie pamięta wyrazu.
13. Uczeń posiada świadomość językową (np. podobieństw i różnic między językami).

Rozdział ten został opracowany w oparciu o podstawę programową <sup>11</sup>

---

<sup>11</sup> Podstawa programowa z komentarzami. Tom 3. Języki Obce. Szkoła Podstawowa, Gimnazjum, Liceum. Str.33-41



## 2.2 Cele interkulturowe

Oprócz opanowania umiejętności komunikowania się w języku obcym, uczeń, poprzez naukę języka francuskiego, ma okazję do zapoznania się z tzw. krajami obszaru frankofonii, może obserwować i porównywać różnice i podobieństwa interkulturowe i cywilizacyjne. Poznaje życie codzienne, tradycje i ogólne obyczaje ludzi posługujących się językiem francuskim, a nabyte informacje będzie mógł wykorzystać w innych sytuacjach czy działaniach. Dzięki poznawaniu rzeczy nowych i innych niż te, które znał dotychczas, można wyrobić u ucznia postawę otwartości i tolerancji, a także zwalczać zachowania społecznie naganne (rasizm, ksenofobia).

Cele interkulturowe obejmują dwa aspekty:

- 1) wiedza dotycząca krajów frankofońskich, elementów realioznawstwa, historii i geografii, zwyczajów, codziennego życia, form spędzania czasu wolnego, zainteresowań, a także różnic pomiędzy krajami;
- 2) nabycie umiejętności zachowania się zgodnie z przyjętymi społecznie konwencjami, przyjęcia różnic kulturowych i respektowania ich podczas kontaktów z obcokrajowcami.

Biorąc pod uwagę wszystkie wymienione cele, zarówno cele ogólne, językowe jak i kulturowe i podsumowując dotychczasową refleksję stwierdzić można, że podstawowym celem nauczania, w tym nauczania JO, jest kształtowanie osobowości młodego człowieka, a rolą nauczyciela jest wspieranie jego wieloaspektowego rozwoju<sup>12</sup>.

---

<sup>12</sup> *Europejski System Opisu Kształcenia Językowego: uczenie się, nauczanie, ocenianie*. Wydawnictwo CODN, Warszawa 2003

### 3. Treści nauczania

Podczas nauki języka francuskiego w gimnazjum rozwijane są wszystkie kompetencje językowe, przy czym nacisk położony jest na mówienie oraz skuteczną komunikację (m.in. dzięki dużej różnorodności ćwiczeń komunikacyjnych). Nowe podręczniki, do których należy Adosphère, preferują aktywne nauczanie, w którym uczeń, używając nabytych kolejno sprawności językowych, wykonuje powierzone mu zadania, pracuje metodą projektów, a tematyka jego prac jest bliska dla jego przedziału wiekowego. Gramatyka, zaprezentowana w sytuacjach i kontekstach, jest narzędziem pozwalającym na skuteczną komunikację. Istotną rolę odgrywają również zagadnienia międzyprzedmiotowe. Nowe podręczniki kładą nacisk na zagadnienia kulturowe i cywilizacyjne oraz rozwijanie kompetencji fonetycznych.

Niniejszy program zakłada, że uczeń ma nabyć, a potem umiejętnie wykorzystać, wiedzę oraz wiadomości praktyczne wynikające z kompetencji ogólnych. Posiąć ma także kompetencję językową, socjolingwistyczną i pragmatyczną. Dlatego też, aby ułatwić uczniom utrwalanie zdobywanych kompetencji i sprawności, nauczanie języka odbywa się metodą spiralną, która jest atutem nowych podręczników.

#### 3.1. Kryteria doboru treści

Uczeń, przychodzący do gimnazjum, ma już za sobą jeden lub dwa etapy nauki języka obcego, podczas których głównym celem było uwrażliwienie dziecka na język obcy i przygotowanie go do dalszej systematycznej nauki. W zależności od języka jakiego dziecko uczyło się w szkole podstawowej, gimnazjum oferuje dwa warianty nauczania języka:

- 1. Wariant podstawowy III.0** – wersja dla uczniów, którzy rozpoczynają naukę języka obcego w gimnazjum. Wariant ten zakłada opanowanie przez ucznia umiejętności językowych odpowiadających poziomowi A2, jednakże zasób środków językowych jest typowy dla poziomu A1.
- 2. Wariant kontynuacyjny III.1** - wersja dla uczniów, którzy kontynuują naukę języka obcego po sześciu latach nauki w szkole podstawowej. Są oni w stanie opanować szerszy zakres umiejętności osiągając nawet poziom B1 oraz posługując się bogatym zasobem

środków językowych. Jeśli jednak możliwości szkoły i uczniów na to pozwalają, można dążyć do osiągnięcia poziomu wyższego niż określony w podstawie programowej,<sup>13</sup>.

Określając treści nauczania, prezentowany program opiera się na *Europejskim Systemie Opisu Kształcenia Językowego: uczenie się, nauczanie, ocenianie*, gdyż jest to dokument oferujący wspólną dla całej Europy spójną podstawę do opracowywania planów nauczania, zaleceń programowych, egzaminów, podręczników itp. Dokument ten opisuje umiejętności i sprawności potrzebne do osiągnięcia biegłości w posługiwaniu się językiem, przywidując sześć kolejnych poziomów biegłości językowej A1, A2 – poziom podstawowy, B1, B2 – poziom samodzielności, C1, C2- poziom biegłości<sup>14</sup>.

### 3.1.1. Zestaw tematów komunikacji oraz funkcji i sytuacji komunikacyjnych

Zagadnienia proponowane dla wariantu kontynuacyjnego zostały oznaczone gwiazdką(\*)

<b>Komunikacja</b> <b>Zakres leksykalny</b>	<b>Funkcje komunikacyjne i sytuacje językowe</b>
<b>Człowiek</b> Zwroty grzecznościowe. Przedstawienie siebie, kogoś Dane personalne, wiek Wygląd zewnętrzny, Zainteresowania Cechy charakteru, Moda, ubrania, Kolory. Uczucia, emocje,	Powitania i pożegnania. Podawanie danych osobowych. Przedstawianie siebie, kolegów i przyjaciół. Opisywanie postaci: wygląd zewnętrzny, cechy charakteru, usposobienie, podobieństwa i różnice Nazywanie części ubioru. Opisywanie sposobu ubierania się. Nazywanie kolorów. Wyrażanie uczuć, emocji Mówienie o pasjach i zainteresowaniach Rozmowa o zainteresowaniach, sposobach spędzania wolnego czasu i świętowania przez nastolatków w Polsce, we Francji i w innych krajach Europy.
<b>Życie rodzinne i towarzyskie</b> Członkowie rodziny, koledzy, przyjaciele, Czynności życia codziennego, Formy spędzania czasu wolnego	Przedstawienie członków rodziny Wyrażanie przynależności- pokrewieństwo *Problemy nastolatków dotyczące przyjaźni, miłości, relacji z rodzicami Opisywanie dnia, opowiadanie o czasie wolnym *Słynne rodziny, ludzie literatury, kina, wynalazków

<sup>13</sup> Podstawa programowa z komentarzami. Tom 3. Języki Obce. Szkoła Podstawowa, Gimnazjum, Liceum

<sup>14</sup> Europejski System Opisu Kształcenia Językowego: uczenie się, nauczanie, ocenianie. Wydawnictwo CODN, Warszawa 2003, s. 13

<p><b>Szkoła</b>  Przedmioty nauczania,  Życie szkoły - plan zajęć  Przybory szkolne  Dni tygodnia  Godziny, daty</p>	<p>Nazywanie przedmiotów szkolnych i przyborów  Wypowiedź na temat ulubionych przedmiotów i rzeczy w szkole  Opisywanie czynności szkolnych  Mówienie o swoim planie lekcji  Porównanie systemu edukacyjnego w Polsce, we Francji  Podawanie daty, godziny, dni tygodnia, pory dnia  *Przykładowe lekcje wybranych przedmiotów uczniów francuskich</p>
<p><b>Praca</b>  Popularne zawody i związane z nimi czynności,  Miejsce pracy</p>	<p>Charakterystyka zawodów i miejsc pracy  Wypowiedź na temat wybranego zawodu, zawodu rodziców, krewnych, znajomych  Wybranie dobrej pracy, za i przeciw  *Napisanie listu, poszukiwanie pracy,  *CV</p>
<p><b>Dom</b>  Miejsce zamieszkania,  Opis domu, pomieszczeń,  wyposażenie</p>	<p>Opis miejsca zamieszkania, położenie domu  Nazywanie i opisywanie pomieszczeń w domu  Opis swojego pokoju, domu i jego wyposażenia</p>
<p><b>Żywnienie</b>  Posiłki,  artykuły spożywcze,  lokale gastronomiczne  menu</p>	<p>Nazywanie produktów  Zamawianie dań  Zwyczaje żywieniowe we Francji / w Polsce (pory posiłków)  Układanie menu  Wyrażanie ilości  Nazywanie czynności związanych z gotowaniem  Rozumienie i tworzenie przepisu (przepis na proste typowe danie polskie, francuskie)  Zdrowe odżywianie  *Żywność w przyszłości</p>
<p><b>Zakupy i usługi</b>  Rodzaje sklepów, towary,  Sprzedawanie i kupowanie,  korzystanie z usług</p>	<p>Nazywanie sklepów  Robienie zakupów  Prowadzenie rozmowy w sklepie  Sposoby wydawania kieszonkowego</p>
<p><b>Podróżowanie i turystyka</b>  Wakacje – ulubione miejsca  Środki transportu,  Orientacja w terenie,  Informacja turystyczna,  zwiedzanie</p>	<p>Mówienie o planach wakacyjnych  Opowiadanie o wakacjach i czynnościach wykonywanych podczas wakacji  Podróżowanie różnymi środkami transportu  Napisanie kartki z wakacji  Pytanie i wskazanie drogi, orientacja w terenie  Pytanie związane z podróżą, udzielanie informacji dotyczącej podróżowania  Przygotowanie podróży, zwiedzanie  Przygotowanie trasy podróży, prezentacja miast, regionów</p>

	<p>Geografia Francji, regiony</p> <p>*Miasta przyszłości</p>
<p><b>Sport</b></p> <p>Popularne dyscypliny sportu, sprzęt sportowy, imprezy sportowe</p>	<p>Opisywanie swojego hobby, aktywne spędzanie czasu wolnego.</p> <p>Nazywanie dyscyplin sportowych i wyposażenia</p> <p>Wycieczki, sporty ekstremalne</p>
<p><b>Zdrowie</b></p> <p>Samopoczucie, Choroby i ich objawy, leczenie</p>	<p>Nazywanie części ciała</p> <p>Opisywanie swojego samopoczucia</p> <p>Opisywanie problemów zdrowotnych</p> <p>Nazywanie podstawowych chorób</p> <p>Udzielanie rad na temat zdrowia i sposobu odżywiania się</p> <p>Opisywanie higienicznego trybu życia</p>
<p><b>Kultura</b></p> <p>Dziedziny kultury</p>	<p>Rozmowa na temat zainteresowań, ulubionej muzyki, sztuki, filmu, programów telewizyjnych</p> <p>Słynne osobowości polskie, francuskie i światowe z różnych dziedzin kultury: kino, muzyka, literatura, sztuka, historia..</p> <p>Stereotypy, style życia</p> <p>*Programy telewizyjne we Francji, a za granicą</p> <p>*Hobby: fotografia, teatr, prasa, dziedziny sztuki: rzeźba, malarstwo, architektura, literatura, słynni artyści</p> <p>*Młodzież a książki, prasa</p> <p>*Aktualności prasowe, specyficzne słownictwo prasowe,</p>
<p><b>Technika</b></p> <p>Korzystanie z podstawowych urządzeń technicznych</p>	<p>Wyrażenia, słownictwo związane z telewizją, radiem, telefonem, komputerem, Internetem</p> <p>Wyrażanie opinii i preferencji na temat kina, telewizji, internetu itp.</p> <p>Korzystanie z Internetu</p> <p>*Utworzenie profilu na blog, czatowanie na stronach towarzyskich facebook i innych</p> <p>*Nauka przyszłości</p> <p>*Nowoczesne technologie, samochody przyszłości</p>
<p><b>Świat przyrody</b></p> <p>Pogoda, rośliny, zwierzęta, krajobraz, ziemia, planeta</p>	<p>Opisywanie pogody</p> <p>Nazywanie pór roku i miesięcy</p> <p>Nazywanie i opisywanie zwierząt, przynależność do gatunku i ich cech charakteru, odgłosów</p> <p>Nazywanie roślin</p> <p>Opisywanie krajobrazu, środowiska.</p> <p>Ochrona środowiska.</p> <p>System słoneczny</p> <p>*Ekologia, miasta przyszłości</p> <p>*Edukacja środowiskowa- poszanowanie środowiska naturalnego.</p> <p>*Pozyskiwanie bio-energii, energii słonecznej...</p>

<b>Elementy wiedzy o krajach obszaru nauczanego języka oraz o kraju ojczystym, z uwzględnieniem kontekstu międzykulturowego oraz tematyki integracji europejskiej</b>	Wiadomości na temat kultury, historii, współczesnej cywilizacji Francji i krajów frankofońskich Pozycja języka francuskiego w świecie Tradycje i zmiany w społeczeństwie *Bogactwo języka francuskiego i zapożyczenia *Wybrane kraje frankofońskie
---	--

Powyższa tabela prezentuje zakres leksykalny z nowej podstawy programowej w odniesieniu do funkcji komunikacyjnych i sytuacji językowych wynotowanych z podręczników wydawnictwa Hachette Livre do gimnazjum: *Adosphère 1*, *Adosphère 2* autorstwa Céline Himber, Marie-Laure Poletti, *Adosphère 3* Fabienne Gallon, Katia Grau, Catherine Macquart-Martin oraz *Adosphère 4* Fabienne Gallon, Catherine Macquart-Martin.

## 3.2 Funkcje komunikacyjne

### 3.2.1 Receptywne i produktywne (ustne)

#### Udzielanie informacji o sobie

- przedstawić się  
*je m'appelle ..., Moi, c'est ..., j'ai 13 ans, je suis né(e) en ... j'habite en Pologne, à X, je suis Polonais, je parle anglais, j'ai un frère, une soeur, je n'ai pas de frères et soeurs...*
- scharakteryzować swoje samopoczucie  
*ça va, ça va bien, très bien, ça ne va pas, je suis en forme...*
- opisać siebie (wygląd zewnętrzny, cechy charakteru)  
*je suis grand, blond, mince, sympa, mignon, antipathique, j'ai les cheveux courts et les yeux bleus, j'ai de l'imagination, je suis organisé(e), rapide, patient(e)...*
- wyrazić posiadanie, brak  
*j'ai un frère, je n'ai pas de soeur, j'ai un chien*
- wyrazić potrzebę, odczucia  
*je veux ..., je voudrais ; j'ai faim, j'ai soif, j'ai chaud, j'ai mal..., j'ai envie de, je suis fatigué(e)...*
- wyrazić uczucia, opinię  
*C'est super, cool, génial, c'est pas mal, c'est nul, je trouve ça nul, pas mal, ce qui me plaît, c'est..., je trouve ça bien, ça me semble normal, je pense/crois, à mon avis, je n'ai pas d'opinion, ce qui m'étonne c'est...*  
*(\*) Je l'aime, je le déteste, je la hais, je suis dégoûté(e), je trouve ça très joli !...*
- wyrazić cel swojego działania  
*Je fais du sport pour être en forme, je cours tous les jours afin d'être en forme...*
- określić preferencje, upodobania  
*J'aime, j'aime bien, j'adore, je préfère, je n'aime pas, je suis passionné(e), je suis fou(folle) de..., je ne suis pas fan de, j'ai horreur de...*

- podać informacje gdzie się jest, gdzie się jedzie  
*Je suis à Lyon/ au camping/ à l'école. Je vais à Marseille, au bord de la mer, chez mes grands-parents. Je pars pour Paris, à l'étranger*

### **Udzielanie informacji o osobach, przedmiotach, zdarzeniach**

- Przedstawić drugą osobę  
*C'est ..., Elle s'appelle ..., Voilà J..., C'est une chanteuse..., Je te (vous) présente ...*
- Opisać osobę  
*Il est grand, blond, mince. Elle est petite, brune, jolie. Elle est sympa, créative, sociable...Il porte des habits marron et un petit chapeau...*
- Wyrazić podobieństwo i różnice  
*Il a de la barbe comme moi, on a la même coupe de cheveux, on a plein de points communs, on est pareils, il ressemble à..., on est différents, on ne se ressemble pas...*
- Przedstawić swój kraj  
*La ville est très grande. Les gens sont sympatiques. La Belgique est au nord de la France, Il y a des pays où il fait toujours chaud...*
- Usytuować w przestrzeni  
*Près de mon collègue, il y a des jardins. Je n'habite pas loin de la station de métro. Je suis dans un super collège. Je suis sur le pont...*  
(\* ) à l'intérieur / à l'extérieur, au premier plan, à l'arrière-plan
- Opisać wydarzenia z przeszłości  
*J'ai regardé la télé. J'ai vu une émission sur les animaux. J'ai joué sur mon ordinateur...*
- Określić czas i kolejność zdarzeń  
*Il est une heure, aujourd'hui, hier, en octobre, ce matin, , depuis six ans..., au début, d'abord, ensuite, à la fin, pendant..., dans les années 40,*  
(\* ) avant, après, je me suis passionné(s) pour la lecture après avoir lu Harry Potter...,  
*Ça fait / il y a deux jours que..., depuis que...*
- Wyrazić częstotliwość zdarzeń  
*Souvent, toujours, parfois, jamais, tous les jour,...*  
(\* ) Chaque jour, tous les matins, trois fois par semaine...
- mówić o czynnościach życia codziennego, o zwyczajach  
*Le matin, je me lève, je me lave, je prends mon petit déjeuner, à midi, je déjeune à la cantine.....*
- Opisać pogodę  
*Il fait beau/ chaud, il pleut, il y a de l'orage, il fait 12 degrés...*
- Wyjaśnić reguły gry, dyscypliny sportowej  
*En quoi ça consiste ? ça consiste à ..., il s'agit de faire..., il est interdit de..., il ne faut pas faire..., on a besoin de...*
- Przedstawić miejsce, opisać  
*C'est un lieu fantastique, magique, pas intéressant, horrible....*  
*C'est un endroit où l'on trouve des monuments célèbres, anciens.....*

### **Zdobywanie informacji**

- Prosić o informacje na dany temat

*Excusez-moi, monsieur/madame, où est la rue du Boeuf, s'il vous plaît....,  
Excusez-moi, vous pouvez m'aider. Je cherche.....s.v.p*

- **Robić zakupy**

*Combien ça coûte ?, Quel est le prix? Ça coûte ... , ça fait ....*

*Qu'est-ce que j'achète ? Je l'achète. C'est cher, ce n'est pas cher...*

### **3.2.2. Interakcyjne (ustne)**

#### **Nawiązywanie i podtrzymywanie kontaktu**

- **Przywitać się, pożegnać**

*Salut, Bonjour, Bonjour monsieur/madame, Bienvenue, Au revoir, À bientôt...*

- **Zapytać się o samopoczucie i odpowiedzieć**

*Ça va ?, Ça va, et toi ? Comment ça va ? Ça va, merci. Ça ne va pas...*

- **Przedstawić siebie, kogoś**

*Je m'appelle Théo, C'est Johanna, Voilà Johanna, Je te présente Alex,*

- **Prowadzić rozmowę**

*Tu es Français ?, Tu habites où ?, Tu as quel âge ?, qu'est-ce que tu aimes ?....*

- **Prowadzić rozmowę telefoniczną**

*Allô Samuel ? C'est Alice.,/ Allô, bonjour, c'est A.,/ Est-ce que S est là s.v.p ?*

*Salut A., Ne quitte pas, je te le passe., Non, il est ....*

- **Potwierdzić, zgodzić się, zaprzeczyć, odmówić**

*Oui, d'accord. Je suis d'accord, Ça me semble très bien, c'est une bonne idée,*

*Bof, ce n'est pas une bonne idée, c'est nul*

- **Wyrazić opinię, pytać o opinię rozmówcy**

*À ton avis, qu'est-ce qu tu en penses? Tu n'es pas d'accord ? Pour moi, c'est ...parce-que  
c'est..., Je crois que c'est....,*

- **Wyrazić entuzjazm, zadowolenie**

*C'était incroyable, superbe, impressionnant, sympa... J'ai beaucoup aimé !...*

- **Wyrazić przesadne zadowolenie w języku potocznym**

*Il est super sympa, hyper marrant, c'est trop bien, J'aime trop le cinéma !*

- **Wyrazić rozczarowanie**

*Bof ! Dommage ! Je suis déçu(e) !, Ça ne m'a pas plu ! Horrible !*

- **Wyrazić swoje zdanie, udzielić rady**

*Il vaut mieux rester ensemble ! Il vaut mieux que tu ne partes pas tout seul. Tu devrais ....,*

*Moi je dirais que...(\*)*

- **Wyrazić zwątpienie**

*Je doute que cela..., il est probable / possible que...*

- **Wyrazić ulgę, zachwyt (\*)**

*Heureusement qu'ils ne sont que quatre !, Qu'est-ce que c'est beau !, Magnifique !,*

#### **Reagowanie na zachowanie rozmówcy**

- **Podziękować**

*Merci, merci beaucoup.*



- Przeprosić  
*Pardon, Désolé*
- Zareagować na czyjaś wypowiedź  
*Je trouve ça ridicule, +Moi Aussi!, Pas moi ! Moi non plus !, +Moi si !*

### Wpływanie na zachowanie rozmówcy

- Wyrażać prośbę  
*Tu pourrais me prêter ton vélo*
- Rozkazywać, instruować  
*Écoutez ! Regardez ! Mange ta soupe! Tu devrais mâcher lentement !*
- Radzić (\*)  
*Tu devrais te coucher plus tôt.*
- Wyrażać konieczność zrobienia czegoś  
*Il faut protéger la planète !, On doit jeter les papiers à la poubelle !, Il ne faut pas utiliser trop de sacs plastiques !<sup>15</sup>*

## 3.3 Materiał fonologiczny

### 3.3.1 Mówienie i wymowa

Na tym etapie nauczania, umiejętność nabycia prawidłowej wymowy jest ważną sprawnością umożliwiającą prawidłową komunikację. Uczeń zapoznaje się ze specyfiką wymowy charakterystyczną dla francuskiego systemu fonologicznego, uczy się rozpoznawać i wymawiać nowe dźwięki, które nie istnieją w jego języku ojczystym. W nauczaniu prawidłowej artykulacji najważniejszą kwestią jest doprowadzenie do tego, by uczeń usłyszał i zaczął zauważać różnicę między dźwiękami wypowiedzianymi przez inne osoby. Inaczej bowiem, nie rozróżniając dźwięków, nie będzie umiał sam ich wymówić. Trzeba więc nauczyć uczniów rozpoznawania i rozróżniania dźwięków, zwłaszcza tych, których nieznanostwo zaburza prawidłową komunikację (np. rozróżnienie [i]/[y] lub [y]/[u]). Ćwiczenia wymowy należy rozpocząć i systematycznie prowadzić od samego początku nauki. Komorowska sugeruje trenowanie wymowy w stopniu, który umożliwi komunikację, jednakże uczeń powinien być zrozumiały dla różnych rozmówców i w różnych sytuacjach<sup>16</sup>.

Nie można również pominąć zagadnienia intonacji oraz akcentu, które w znacznym stopniu wpływają na prawidłowe zrozumienie intencji rozmówcy. Jest więc niezwykle ważne, aby uczeń

<sup>15</sup> C. Himber, M.L. Poletti : *Adosphère 1, 2*. Hachette Livre 2011  
F. Gallon, K. Grau, C. Macquart-Martin : *Adosphère 3*. Hachette Livre 2011  
F. Gallon, C. Macquart-Martin : *Adosphère 4*. Hachette Livre 2011

<sup>16</sup> H. Komorowska: *Metodyka nauczania języków obcych*, WSiP, Warszawa 1999

posiadał prawidłowy model fonetyczny, gdyż każde zaniedbanie w nauczaniu fonetyki może prowadzić do nabycia zniekształceń w wymowie, które trudno skorygować w późniejszym okresie, w konsekwencji zaś może to prowadzić do trwałych trudności w porozumiewaniu się. Bardzo przydatne w nauczaniu prawidłowej wymowy jest wykorzystanie na lekcji piosenek, rymowanek czy zabaw językowych prowadzących do prawidłowego naśladowania różnych dźwięków i zbitek dźwięków (zwłaszcza tych nie istniejących w języku ojczystym uczącego się).

### **3.2.2 Zasady czytania i pisania**

Uczeń, w początkowej fazie nauczania języka zapoznaje się z zasadami ortografii, które powinien umieć wykorzystać by zapisać słowa czy nawet nieskomplikowane zdania w miarę możliwości bezbłędnie. Jednakże nacisk na komunikację spowodował, iż w podręcznikach ograniczono ćwiczenia pisania, ćwiczenia ortograficzne czy dyktanda, na korzyść mówienia i słuchania, co w konsekwencji doprowadziło do stosunkowo słabego stopnia opanowania umiejętności pisania. Nie mniej jednak, zasady interpunkcji, zwłaszcza te różniące się od polskich zasad, są systematycznie wprowadzane wraz z zasadami czytania. Uczeń jest więc w stanie opanować umiejętność poprawnego czytania różnych tekstów. Założyć też można, że dzięki rozwijaniu strategii czytania potrafi on określić główną myśl tekstu, wyselekcjonować w tekście najważniejsze informacje, określić intencje nadawcy tekstu czy pominąć fragmenty mniej istotne dla ogólnego zrozumienia tekstu.<sup>17</sup>

## **3.4. Materiał morfosyntaktyczny**

### **3.4.1. Nauczanie gramatyki**

Podjęcie komunikacyjne odsuwa gramatykę (jako wiedzę teoretyczną o systemie języka) na dalszy plan przypisując jej wyraźnie funkcję pomocniczą. Wiadomo jednak, że nieznanomość zasad gramatyki zaburza komunikację powodując nieporozumienia, a tym samym uniemożliwia skuteczny przepływ informacji. Rolą nauczyciela jest więc przestrzeganie kilku zasad ułatwiających nabycie kompetencji gramatycznych oraz umiejętnego wykorzystania ich przez samego ucznia w różnych sytuacjach komunikacyjnych.

- Struktura gramatyczna powinna być pokazywana zawsze w kontekście, w jakim jest najczęściej używana; nie stanowi więc celu sama w sobie, lecz jest narzędziem do realizacji określonego celu komunikacyjnego. Nauczyciel powinien mieć czas by uczniowie poznali

---

<sup>17</sup> ibidem

struktury gramatyczne w wielu różnych sytuacjach komunikacyjnych i w ten sposób zyskali płynność językową.

- Ćwiczenia gramatyczne powinny bazować na konkretnych sytuacjach komunikacyjnych, bliskich samemu uczniowi, aby uczeń czuł użyteczność danej struktury gramatycznej i mógł wyrażać się w swoim imieniu; jedynie informacje postrzegane przez ucznia jako interesujące i przydatne w komunikacji są podstawą do przyswojenia struktur gramatycznych.
- Gramatyka, ogólnie postrzegana przez uczniów jako nudna, trudna i w zasadzie niepotrzebna, zaprezentowana przez nauczyciela w sposób niekonwencjonalny np. za pomocą kolorowych plansz, przy pomocy śmiesznych historyjek, czy zabaw językowo-gramatycznych motywuje z pewnością uczniów lepiej do opanowania danych struktur.
- Biorąc pod uwagę różne style uczenia się, wprowadzanie gramatyki w sposób indukcyjny, czyli danie szansy uczniowi, aby sam odkrył regułę gramatyczną i ją zdefiniował, wpływa pozytywnie na zapamiętywanie reguł gramatycznych (mechanizmów działania języka) i daje uczniowi satysfakcję z samodzielnego odkrywania zasad funkcjonowania danej struktury.
- Wprowadzając nowe zagadnienia gramatyczne, nauczyciel powinien sprawdzić czy uczeń zna i rozumie zastosowanie danych struktur gramatycznych w języku ojczystym, czy podstawowe pojęcia gramatyczne są mu znane, aby można by je było wprowadzić w języku obcym
- Niektóre zagadnienia gramatyczne, lepiej jest zaprezentować uczniom bez wyjaśnienia ich skomplikowanej struktury, należy jedynie podać ich wykorzystanie w praktyce i funkcjonowanie w kontekście komunikacyjnym. Wyjaśnienia gramatyczne stosować należy tylko wtedy, kiedy przyspieszają proces uczenia się. Uczniowi łatwiej jest opanować na pamięć dane wyrażenie, które pozwoli mu na skuteczną komunikację, niż zagłębiać się w regułę gramatyczną, którą nie zawsze w pełni rozumie i która może go zniechęcić do dalszej nauki
- Ważną sprawą w kontekście nauczania gramatyki jest stosunek do błędów językowych. W podejściu komunikacyjnym błędy są traktowane bardzo liberalnie, o ile nie zakłócają komunikacji. Jednakże, w trakcie utrwalania struktur gramatycznych, błędy powinno się w miarę możliwości korygować. Pojawiające się błędy powinni poprawiać sami uczący się (auto-korekta), gdyż w tej fazie nauczania/uczenia się nauczyciel i uczeń powinni skoncentrować się na poprawności wypowiedzi, która jest zresztą celem ćwiczeń, a

zainicjowana ponowna refleksja (feed-back) nad regułą gramatyczną sprzyja jej utrwaleniu.<sup>18</sup>

Treści gramatyczne do opanowania na poziomie gimnazjum grupuje poniższa tabela.

### KLASA I

Wariant podstawowy	Wariant kontynuacyjny
<p><b>Rodzajniki:</b></p> <ul style="list-style-type: none"> <li>-nieokreślone: <i>un, une, des</i></li> <li>-określone : <i>le, la, l', les;</i></li> <li>-opozycja: rodzajniki nieokreślone/rodzajniki określone</li> <li>-rodzajniki ściągnięte: <i>à la, au, aux, de la, du, des faire de + sport</i></li> </ul>	<p><b>Rodzajniki:</b></p> <ul style="list-style-type: none"> <li>-rodzajniki określone, nieokreślone</li> <li>-rodzajniki częściowe w zdaniach twierdzących i przeczących;</li> </ul>
<p><b>Zaimki:</b></p> <ul style="list-style-type: none"> <li>- zaimki osobowe nieakcentowane i akcentowane.</li> <li>- zaimek bezosobowy: <i>on</i></li> <li>- zaimki przymiotne dzierżawcze: <i>mon, ton, son, ma, ta, sa, mes, tes, ses;</i></li> </ul>	<p><b>Zaimki:</b></p> <ul style="list-style-type: none"> <li>- zaimki przymiotne dzierżawcze: <i>mon, ton, son, ma, ta, sa, mes, tes, ses; notre, votre, leur, nos, vos, leurs;</i></li> <li>-zaimki przymiotne wskazujące: <i>ce, cet, cette, ces;</i></li> <li>- zaimki osobowe dopełnienia bliższego : <i>le, la, les, l'</i> dalszego: <i>lui, leur</i> w zdaniu twierdzącym i przeczącym w czasie teraźniejszym, przeszłym i przyszłym bliskim:</li> <li>- zaimki nieokreślone: <i>quelque chose, personne, rien, quelqu'un</i></li> <li>- zaimek względny prosty : <i>où</i></li> </ul>
<p><b>Rodzaj rzeczowników i przymiotników</b></p> <ul style="list-style-type: none"> <li>- rodzaj żeński i liczba mnoga przymiotników określające cechy fizyczne, charakteru, kolory,</li> </ul>	<p><b>Rodzaj rzeczowników i przymiotników:</b></p> <ul style="list-style-type: none"> <li>-rodzaj żeński i liczba mnoga narodowości</li> <li>- rodzaj żeński i liczba mnoga przymiotników określające cechy charakteru</li> <li>- podstawowe zawody- rodzaj żeński</li> </ul>
<p><b>Czasowniki w czasie teraźniejszym:</b></p> <ul style="list-style-type: none"> <li>- <i>être, avoir;</i></li> <li>- czasowniki I grupy: -er</li> <li>- najczęściej używane czasowniki nieregularne: <i>faire, aller, venir,</i></li> <li>- Czasowniki zwrotne: <i>s'appeler</i> oraz związane z czynnościami codziennymi: <i>se lever, s'habiller</i> itd.</li> </ul>	<p><b>Czasowniki w czasie présent, passé composé, futur simple ( être, avoir, arriver, se lever, prendre, pouvoir, vouloir, devoir);</b></p> <ul style="list-style-type: none"> <li>-czasowniki III grupy: boire</li> </ul>
<p><b>Czasy i tryby:</b></p>	<p><b>Czasy i tryby:</b></p>

<sup>18</sup> Ibidem

<p>-czas przyszły bliski <i>futur proche</i>  - tryb rozkazujący w zdaniach twierdzących</p>	<p>- przeszły złożony <i>passé composé</i> w zdaniach twierdzących, przeczących i pytających odmieniany z czasownikiem posiłkowym <i>avoir</i> i <i>être</i>  -czas przyszły prosty <i>futur simple</i>  - tryb rozkazujący w zdaniach twierdzących i przeczących</p>
<p><b>Przymyki i wyrażenia przyimkowe:</b>  - określające miejsce (miasto, region, kraj) <i>en, à, au, aux, chez moi, sur, après, dans, près de, loin de,</i></p>	<p><b>Przymyki:</b>  - określające miejsce: <i>sur, sous, derrière, entre, dans, à côté (de), au-dessus de</i></p>
<p><b>Przysłówki:</b></p>	<p><b>Przysłówki:</b>  -przysłówki wyrażające ilość:  <i>Beaucoup de, un peu de, trop de, assez de</i>  -przysłówki czasu, częstotliwości :  <i>toujours, parfois, souvent, jamais, déjà</i></p>
<p><b>Składnia</b>  <b>Pytania:</b>  - o czynność, przedmiot: <i>Qu'est-ce que tu fais..?, Qu'est-ce que c'est ?</i>  - o czas: <i>Quand?</i>  - o miejsce: <i>Où ?</i>  Formułowanie pytań poprzez:  - intonację;  - konstrukcję: <i>Est-ce que;</i>  - poprzez zaimki przymiotne pytające: <i>quel, quelle, quels, quelles</i></p>	<p><b>Składnia</b>  <b>Pytania:</b>  - o przedmiot: <i>Qu'est-ce que c'est ? Qu'est-ce que... ?</i>  - o czas, datę: <i>Quand?</i>  - o ilość: <i>Combien + sujet +verbe, / Combien de+nom?</i>  - o sposób: <i>Comment?</i>  - o miejsce: <i>Où ?</i>  - o przyczynę: <i>Pourquoi?</i>  - o osoby: <i>Il / elle est comment ?, Ils sont...</i>  - poprzez zaimki przymiotne pytające: <i>quel, quelle, quels, quelles.</i>  Formułowanie pytań poprzez:  - intonację;  - konstrukcję: <i>Est-ce que;</i>  - inwersję</p>
<p><b>Konstrukcje:</b>  - konstrukcja : <i>Il y a, c'est un, c'est une...</i>  - konstrukcja : <i>Je voudrais + infinitif</i>  - przeczenia: <i>Ne... pas, Ce n'est pas, ne... pas de</i></p>	<p><b>Konstrukcje:</b>  - konstrukcja : <i>c'est un, c'est une, ce sont, il est...</i>  - konstrukcje bezosobowe: <i>il faut + bezokolicznik;</i>  -przeczenie : <i>il n'y a pas de... ne... pas de, ne... jamais, ne...rien, ne... personne;</i>  -zdania warunkowe: <i>si + présent + présent,</i>  - porównania :  <i>Plus/moins+adjectifs ou adverbe...que</i></p>

	<i>Plus de/moins de+nom ....que</i>
<b>Liczebniki</b> - główne (0-69)	<b>Liczebniki</b> - główne (0-100)

## KLASA II

Wariant podstawowy	Wariant kontynuacyjny
<b>Rodzajniki:</b> -rodzajniki określone, nieokreślone -rodzajniki częściowe w zdaniach twierdzących i przeczących;	<b>Rodzajniki:</b> -rodzajniki określone, nieokreślone, częściowe -rodzajniki ściągnięte: à la, au, aux, de la, du, des <i>faire de + instrument, jouer de...</i>
<b>Zaimki:</b> - zaimki przymiotne dzierżawcze: <i>mon, ton, son, ma, ta, sa, mes, tes, ses; notre, votre, leur, nos, vos, leurs;</i> -zaimki przymiotne wskazujące: <i>ce, cet, cette, ces;</i> - zaimki osobowe dopełnienia bliższego : <i>le, la, les, l'</i> i dalszego: <i>lui, leur</i> w zdaniu twierdzącym i przeczącym w czasie teraźniejszym, przeszłym i przyszłym bliskim (miejsce zaimka w zdaniu) - zaimki nieokreślone: <i>quelque chose, personne, rien, quelqu'un</i> - zaimek względny prosty : <i>où</i>	<b>Zaimki:</b> - zaimek : <i>ça</i> - zaimki osobowe dopełnienia bliższego i dalszego (COD, COI); -zaimki <i>en, y;</i> -zaimki względne proste : <i>qui, que,</i> - zaimki nieokreślone: <i>quelques-un(e)s, aucun(e)(s), certain(e)s, chacun(e), d'autres, plusieurs, tout(e)/tous/toutes</i>
<b>Rodzaj rzeczowników i przymiotników:</b> -rodzaj żeński i liczba mnoga narodowości - rodzaj żeński i liczba mnoga przymiotników określające cechy charakteru - podstawowe zawody- rodzaj żeński	<b>Rodzaj rzeczowników i przymiotników:</b> - miejsce przymiotnika w zdaniu rodzaj męski i żeński przymiotnika, rzeczownika -uzgadnianie przymiotników, tworzenie przymiotnika -miejsce przymiotnika w zdaniu -stopniowanie przymiotników: - stopień równy <i>aussi, autant;</i> - stopień wyższy i najwyższy (w tym formy nieregularne); -przymiotniki nieokreślone: <i>aucun(e)(s), certain(e)s, chaque, d'autres, plusieurs, tout(e)/tous/toutes</i>
<b>Czasowniki</b> w czasie <i>présent, passé composé, futur simple ( être, avoir, arriver, se lever, prendre, pouvoir, vouloir, devoir);</i> -czasowniki III grupy: <i>boire</i>	<b>Czasowniki</b> w czasie: <i>présent, passé composé, imparfait, futur simple, conditionnel présent, impératif présent, participe passé.</i> ( <i>être, avoir, -ER, aller, partir, finir, faire, prendre, vouloir, pouvoir, savoir, venir</i> )
<b>Czasy i tryby:</b> - przeszły złożony <i>passé composé</i> w zdaniach	<b>Czasy i tryby:</b> - tryb rozkazujący w zdaniach twierdzących i

<p>twierdzących, przeczących i pytających odmieniany z czasownikiem posiłkowym <i>avoir</i> i <i>être</i> -czas przyszły prosty <i>futur simple</i></p>	<p>przeczących - czas <i>passé composé</i> - czas <i>imparfait</i>: - opozycja <i>passé composé/imparfait</i>. - <i>passé récent; présent, futur proche</i>, -czasowniki nieregularne w czasie przyszłym prostym <i>futur simple</i> - tryb warunkowy: <i>conditionnel présent</i>; - tryb przypuszczający: <i>hypothèse 1: Même si... Hypothèse 2 : Si+imparfait + conditionnel présent</i> - zdanie wykrzyknikowe : <i>Quelle catastrophe !, Comme c'est beau !....</i></p>
<p><b>Przyimki:</b> - określające miejsce: <i>sur, sous, derrière, entre, dans, à côté (de), au-dessus de</i></p>	<p><b>Przyimki:</b> - określające miejsce : <i>en, à, au, aux, de, du, des.</i></p>
<p><b>Przysłówki:</b> -przysłówki wyrażające ilość: <i>Beaucoup de, un peu de, trop de, assez de</i> -przysłówki czasu, częstotliwości : <i>toujours, parfois, souvent, jamais, déjà</i></p>	<p><b>Przysłówki:</b> --przysłówki czasu, częstotliwości : <i>toujours, parfois, souvent, jamais, rarement, quelquefois, tous les jours</i> -przysłówki wyrażające ilość: <i>Très/ trop+adj./adv., trop de +nom, verbe+trop</i> - tworzenia przysłóweków : <i>adj+ment...</i></p>
<p><b>Składnia</b> <b>Pytania:</b> - o przedmiot: <i>Qu'est-ce que c'est ? Qu'est-ce que... ?</i> - o czas, datę: <i>Quand?</i> - o ilość: <i>Combien + sujet +verbe, / Combien de+nom?</i> - o sposób: <i>Comment?</i> - o miejsce: <i>Où ?</i> - o przyczynę: <i>Pourquoi?</i> - o osoby: <i>Il / elle est comment ?, Ils sont...</i> - poprzez zaimki przymiotne pytające: <i>quel, quelle, quels, quelles.</i> Formułowanie pytań poprzez: - intonację; - konstrukcję: <i>Est-ce que;</i> - inwersję</p>	<p><b>Składnia</b> <b>Pytania:</b></p>
<p><b>Konstrukcje:</b> - konstrukcja : <i>c'est un, c'est une, ce sont, il est...</i> - konstrukcje bezosobowe: <i>il faut + bezokolicznik;</i></p>	<p><b>Konstrukcje:</b> - konstrukcja : <i>c'est un, c'est une, ce sont, C'est+pluriel</i></p>

<p>-przeczenie : <i>il n'y a pas de... ne... pas de, ne... jamais, ne... rien, ne... personne;</i></p> <p>-zdania warunkowe: <i>si + présent + présent,</i></p> <p>- porównania :</p> <p><i>Plus/moins+adjectifs ou adverbe...que</i></p> <p><i>Plus de/moins de+nom ....que</i></p>	<p>-przeczenie : <i>ce n'est pas un, une, ce ne sont pas des...</i></p> <p>-porównanie : <i>moins / autant / plus que...</i></p> <p><i>Le moins / le plus</i></p> <p><i>Moins de / autant de /plus de ..... que</i></p> <p><i>Le moins / le plus de ...</i></p> <p><i>Moins / aussi / plus ... que</i></p> <p><i>Le/la moins / le/la plus ....</i></p> <p>- konstrukcje : <i>commencer à +inf, être en train de +inf,</i></p> <p>Konstrukcja : <i>venir de - pochodzenie</i></p>
<p><b>Liczebniki</b></p> <p>- główne (0-100)</p>	<p><b>Liczebniki</b></p> <p>- główne (0-1 000 000 000)</p> <p>- porządkowe</p>

### KLASA III

Wariant podstawowy	Wariant kontynuacyjny
<p><b>Rodzajniki:</b></p> <p>-rodzajniki określone, nieokreślone, częściowe</p> <p>-rodzajniki ściągnięte: <i>à la, au, aux, de la, du, des faire de + instrument, jouer de...</i></p>	
<p><b>Zaimki:</b></p> <p>- zaimek : <i>ça</i></p> <p>- zaimki osobowe dopełnienia bliższego i dalszego (COD, COI);</p> <p>-zaimki <i>en, y;</i></p> <p>-zaimki względne proste : <i>qui, que,</i></p> <p>- zaimki nieokreślone: <i>quelques-un(e)s, aucun(e)(s), certain(e)s, chacun(e), d'autres, plusieurs, tout(e)/tous/toutes</i></p>	<p><b>Zaimki:</b></p> <p>- zaimki względne proste : <i>qui, que, dont</i></p> <p>- zaimki osobowe dopełnienia bliższego i dalszego – ich miejsce w zdaniu</p> <p>- zaimki przymiotne dzierżawcze: <i>mon, ton, son, ma, ta, sa, mes, tes, ses; notre, votre, leur, nos, vos, leurs;</i></p> <p>- zaimki rzeczowne dzierżawcze: <i>le mien, le tien, ... les leurs;</i></p> <p>-zaimki wskazujące : <i>ce/celui-ci, cette/celle-ci, ces/ceux-ci, ces/celles-ci</i></p> <p>-zaimki <i>en, y;</i></p>
<p><b>Rodzaj rzeczowników i przymiotników:</b></p> <p>- miejsce przymiotnika w zdaniu</p> <p>rodzaj męski i żeński przymiotnika, rzeczownika</p> <p>-uzgadnianie przymiotników, tworzenie przymiotnika</p> <p>-miejsce przymiotnika w zdaniu</p> <p>-stopniowanie przymiotników:</p> <p>- stopień równy <i>aussi, autant;</i></p> <p>- stopień wyższy i najwyższy (w tym formy</p>	<p><b>Rodzaj rzeczowników i przymiotników:</b></p> <p>- tworzenie przymiotników z rzeczownika</p>



<p>nieregularne);          -przymiotniki nieokreślone: <i>aucun(e)(s), certain(e)s, chaque, d'autres, plusieurs, tout(e)/ tous/toutes</i></p>	
<p><b>Czasowniki</b> w czasie: <i>présent, passé composé, imparfait, futur simple, conditionnel présent, impératif présent, participe passé.</i>          (être, avoir, -ER, aller, partir, finir, faire, prendre, vouloir, pouvoir, savoir, venir)</p>	<p><b>Czasowniki</b> w czasie: <i>présent, passé composé, imparfait, plus-que-parfait, futur simple, conditionnel présent, impératif présent, subjonctif présent.</i>          (être, avoir, -ER, aller, partir, finir, faire, prendre, vouloir, pouvoir, savoir, venir)</p>
<p><b>Czasy i tryby:</b>          - tryb rozkazujący w zdaniach twierdzących i przeczących          - czas <i>passé composé</i>          - czas <i>imparfait</i>:          - opozycja <i>passé composé/imparfait</i>.          - <i>passé récent; présent, futur proche</i>,          -czasowniki nieregularne w czasie przyszłym prostym <i>futur simple</i>          - tryb warunkowy: <i>conditionnel présent</i>;          - tryb przypuszczający: <i>hypothèse 1: Même si... Hypothèse 2 : Si+imparfait + conditionnel présent</i>          - zdanie wykrzyknikowe : <i>Quelle catastrophe !, Comme c'est beau !...</i></p>	<p><b>Czasy i tryby:</b>          -<i>passé récent; présent, futur proche, futur simple</i> -doskonalenie,          -<i>passé composé</i> odmieniany z <i>avoir, être, czas imparfait</i> -doskonalenie          - uzgodnienie <i>participe passé</i> czasowników odmieniających się z czasownikiem <i>être, avoir</i> z <i>COD</i>;          - czas <i>passé simple</i>          - czas <i>plus-que-parfait</i>          - imiesłów przysłówkowy współczesny : <i>gérondif en</i>          - tryb przypuszczający <i>conditionnel présent, conditionnel passé</i>          - zdanie warunkowe:  <i>si + présent + futur simple</i>  <i>si + imparfait + conditionnel</i>  <i>si +plus-que-parfait + conditionnel passé</i>          - tryb: <i>subjonctif</i> dla czasowników regularnych i nieregularnych: <i>être, avoir, faire, aller, savoir, pouvoir, vouloir, venir, prendre, finir, partir, parler</i>;          - mowa zależna w czasie teraźniejszym          -strona bierna</p>
<p><b>Przymyki:</b>          - określające miejsce : <i>en, à, au, aux, de, du, des.</i></p>	
<p><b>Przysłówki:</b>          --przysłówki czasu, częstotliwości :  <i>toujours, parfois, souvent, jamais, rarement, quelquefois, tous les jours</i>          -przysłówki wyrażające ilość:  <i>Très/ trop+adj./adv., trop de +nom, verbe+trop</i>          - tworzenia przysłówków : <i>adj+ment...</i></p>	<p><b>Przysłówki:</b>          --przysłówki natężenia : <i>tellement+adj/adv+ que Verbe+ tellement +que</i>  <i>Tellement de +nom +que</i></p>

<p><b>Składnia</b> <b>Pytania:</b></p>	<p><b>Składnia</b> <b>Pytania:</b> <i>Combien, Combien de, Comment, Où, Qui, Pourquoi, Quand, Quel, Lequel/laquelle/lesquel(le)s ?</i> Zdania pytające zależne : <i>Est-ce que = si</i> <i>Qu'est-ce que = ce que</i> <i>Qu'est-ce qui = ce qui</i> -zdania czasowe wyrażające: stosunek uprzedniości: <i>il y a, avant, avant de/que, depuis que, ça fait</i> równoczesności: <i>pendant que</i> następstwa zdarzeń: <i>après+nom, après+infinitif passé, après que + indicatif</i> -zdanie przyczynowo-skutkowe : <i>à cause de, grâce à, puisque, parce-que, donc, alors, par conséquent...</i></p>
<p><b>Konstrukcje:</b> - konstrukcja : <i>c'est un, c'est une, ce sont, C'est+pluriel</i> -przeczenie : <i>ce n'est pas un, une, ce ne sont pas des...</i> -porównanie : <i>moins / autant / plus que...</i> <i>Le moins / le plus</i> <i>Moins de / autant de /plus de ..... que</i> <i>Le moins / le plus de ...</i> <i>Moins / aussi / plus ... que</i> <i>Le/la moins / le/la plus ....</i> - konstrukcje : <i>commencer à +inf, être en train de +inf,</i> Konstrukcja : <i>venir de</i> - pochodzenie</p>	<p><b>Konstrukcje:</b> - odpowiedź twierdząca w zdaniu przeczącym: <i>Non/ Si</i> -zdania warunkowe: <i>si + présent + présent,</i></p>
<p><b>Liczebniki</b> - główne (0-1 000 000 000) - porządkowe</p>	

Powyższa tabela przedstawia materiał morfosyntaktyczny, który powinien być opanowany w ramach wszystkich sprawności. Został on opracowany w oparciu o podręczniki wydawnictwa Hachette Livre: : *Adosphère 1, Adosphère 2* autorstwa Céline Himber, Marie-Laure Poletti, *Adosphère 3* Fabienne Gallon, Katia Grau, Catherine Macquart-Martin oraz *Adosphère 4* Fabienne Gallon, Catherine Macquart-Martin.

## 4. Przewidywane osiągnięcia uczniów

Poniżej przedstawione zostało tabelaryczne zestawienie tematów i oczekiwanych osiągnięć uczniów po ukończeniu gimnazjum. Osiągnięcia dla poziomu kontynuacyjnego zostały oznaczone \*<sup>19</sup>

Zakres leksykalny	Uczeń potrafi
<b>Człowiek</b>	Przywitać i pożegnać się z kimś Przedstawić siebie i kogoś, wiek, miejsce zamieszkania Poprosić kogoś o przedstawienie się Opisać siebie, kogoś: wygląd zewnętrzny, cechy charakteru, usposobienie, ubiór.. Wyrazić uczucia, emocje Powiedzieć, co lubi, a czego bardzo nie lubi Opowiedzieć o swoich zainteresowaniach Porównać zainteresowania nastolatków polskich i francuskich
<b>Życie rodzinne i towarzyskie</b>	Przedstawić swoją rodzinę, wyrazić przynależność Opowiedzieć o swoich codziennych czynnościach Opisać swój dzień Mówić o problemach nastolatków *Wymienić ludzi sławnych z różnych dziedzin
<b>Szkoła</b>	Opowiedzieć o swoim planie lekcji Opowiedzieć o swoich codziennych czynnościach Wymienić i napisać dni tygodnia Napisać swój rozkład zajęć Znać sposoby spędzania „wolnej środy” przez francuskich uczniów Zapytać o czas i podać godzinę, podać datę
<b>Praca</b>	Nazwać podstawowe zawody Wypowiedzieć się na temat wybranego zawodu *Zrozumieć ogłoszenie o pracę i na nie odpowiedzieć *Napisać proste CV
<b>Dom</b>	Powiedzieć co jest, a czego nie ma w pokoju Opisać swój dom, pokój Nazywać poszczególne przedmioty w domu
<b>Żywnienie</b>	Nazwać produkty spożywcze Złożyć zamówienie w restauracji, kawiarni Znać specjalności francuskich kuchni regionalnych, typowe dania Znać zasady spożywania posiłków we Francji Powiedzieć co je

<sup>19</sup> ibidem

	<p>Określić ilość</p> <p>Podać prosty przepis</p> <p>Wypowiedzieć się na temat zdrowego żywienia</p>
<b>Zakupy i usługi</b>	<p>Nazwać sklepy</p> <p>Dokonać zakupu w sklepie</p> <p>Mówić o swoim kieszonkowym</p>
<b>Podróżowanie i turystyka</b>	<p>Opowiedzieć o swoich wakacjach i formach spędzania czasu podczas wakacji</p> <p>Spytać kogoś o jego wakacje</p> <p>Powiedzieć dokąd i czym pojedę</p> <p>Napisać kartkę pocztową</p> <p>Umiejszczyć coś lub kogoś w przestrzeni</p> <p>Opisać miejsce</p> <p>Pytać i wskazać drogę</p> <p>Znać geografie Francji</p> <p>Przygotować podróż</p> <p>* Przygotować trasę podróży, zaprezentować miasto</p> <p>*Opisać miasto przyszłości</p>
<b>Sport</b>	<p>Opisać zainteresowania sportowe i aktywne formy spędzania czasu</p> <p>Nazwać poszczególne dyscypliny sportowe</p> <p>Wypowiedzieć się na temat sportów ekstremalnych</p>
<b>Zdrowie</b>	<p>Nazwać części ciała, podstawowe choroby</p> <p>Opisać swoje samopoczucie</p> <p>Powiedzieć jak się czuje, co go boli</p> <p>Opisać co się stało (wypadek)</p> <p>Udzielić porady na temat zdrowego stylu życia</p>
<b>Kultura</b>	<p>Wypowiedzieć się na temat francuskich gwiazd, słynnych postaci, znać kilku bohaterów literatury francuskiej, filmu, sztuki, historii - wyrazić opinię na ich temat</p> <p>*Znać programy telewizyjne telewizji francuskiej, prasę francuską,</p> <p>*Wypowiedzieć się na temat książek, artykułu prasowego, programu telewizyjnego...</p> <p>*Zrozumieć i zredagować proste teksty prasowe</p>
<b>Technika</b>	<p>Znać słownictwo związane z telewizją, telefonem, komputerem, internetem...</p> <p>Opowiadać o mediach</p> <p>Rozmawiać przez telefon</p> <p>Wypowiedzieć się na tematy współczesnej techniki, za i przeciw postępowi techniki</p> <p>*Napisać i odpowiedzieć na e-mail, utworzyć profil na blogu francuskim, czatować na stronach typu facebook...</p>

<b>Świat przyrody</b>	Przedstawić aktualną prognozę pogody Nazwać pory roku, miesiące, zwierzęta, rośliny Opisać krajobraz Wypowiedzieć się na temat obowiązków i zakazów, które służą ochronie planety - zasady postępowania *Wyrazić swoją opinię na temat rozwoju miast w przyszłości i ochrony środowiska, pozyskiwania „zdrowej” energii
<b>Elementy wiedzy o krajach obszaru nauczanego języka oraz o kraju ojczystym, z uwzględnieniem kontekstu międzykulturowego oraz tematyki integracji europejskiej</b>	Znać główne święta państwowe i tradycyjne obchodzone we Francji, wydarzenia z historii Francji, miasta francuskie, regiony Francji Znać pozycje języka francuskiego w świecie Znać typowo francuskie tradycje i zwyczaje oraz być świadomym zmian zachodzących w społeczeństwie *Znać bogactwo języka francuskiego (regionalizmy) i zapożyczenia *Znać niektóre kraje frankofońskie

## 5. Realizacja programu

### 5.1. Metody nauczania, a dobór metody

Potrzeby uczniów najczęściej określają cel nauki i całkiem racjonalne jest zastosowanie takich metod, aby prawidłowo rozwijać każdą sprawność językową. W doborze należy kierować się cechami osobowościowymi uczących się i nastawieniem nauczyciela. Nastawienie ucznia jest ważne o tyle, iż nie zaakceptuje on metody, której nie toleruje. Należy również wykorzystać dostęp do nowoczesnych środków dydaktycznych, które uwzględniają podejście komunikacyjne i pomagają zbudować bazę materiałów uzupełniających wykorzystywanych w czasie procesu nauczania. Powinno się korzystać z wielu możliwości, ponieważ podejście komunikacyjne zakłada włączenie wielu rozwiązań i technik zapożyczonych z innych systemów kształcenia.

W dydaktyce nauczania języków obcych można wyróżnić wiele metod, które zasadniczo podzielone są na metody konwencjonalne i niekonwencjonalne. Metody konwencjonalne znane są również pod nazwą metod tradycyjnych. Spotyka się je często w codziennej praktyce nauczania. Stanowią one podstawę nowszych i nowocześniejszych metod nauczania.

#### **Do metod konwencjonalnych zalicza się :**

- metodę bezpośrednią
- metodę gramatyczno-tłumaczeniową

- metodę audiolingwalną
- metodę kognitywną

### **I. Metoda bezpośrednia:**

Metoda ta oparta jest na przekonaniu o roli żywego, nie szkolonego języka użytego w naturalnym kontekście. Jest jedną z najstarszych metod nauczania. Bazuje na naturalnym kontakcie ze sobą nauczyciela i ucznia. Głównym celem nauki staje się umiejętność prowadzenia rozmowy, dlatego też metoda ta często nazywana jest metodą konwersacyjną. Nie naucza się systematycznie gramatyki, słownictwa, ani wymowy. Nauczyciel używa naturalnych zdań w naturalnym tempie i sytuacjach. Pomocą w zrozumieniu jego wypowiedzi jest kontekst na etapie swobodnej konwersacji. Wprowadza się stopniowo czytanie tekstów jako element życia codziennego.

### **II. Metoda gramatyczno - tłumaczeniowa:**

Podstawą nauczania w tej metodzie są komentarze gramatyczne i specjalnie spreparowany tekst dydaktyczny. Podstawowym celem nauki jest opanowanie systemu gramatycznego i słownictwa języka obcego, które umożliwi samodzielne czytanie i rozumienie tekstów.

### **III. Metoda audiolingwalna:**

Metoda ta bazuje na konieczności jasnego formułowania celów nauczania, precyzyjnego doboru materiału językowego i starannego jego uszeregowania. Po raz pierwszy zostało wprowadzone pojęcie kursu językowego i tworzenia programu nauczania ukierunkowując go na sprawności języka mówionego. Metoda została rozpowszechniona jako pierwsza naukowa metoda nauczania języków obcych. Celem nauki języka jest opanowanie czterech sprawności językowych od słuchania i mówienia do czytania i pisania. Opanowanie języka wyrabia się mechanicznie poprzez wielokrotne powtarzanie i utrwalanie ćwiczonego materiału.

### **IV. Metoda kognitywna:**

Jest często określana jako unowocześniona metoda gramatyczno-tłumaczeniowa. Celem nauki jest wykształcenie kompetencji językowej, która pozwala, za pomocą pewnej, skończonej liczby reguł gramatycznych, rozumieć i samodzielnie tworzyć w języku obcym nieskończenie wiele poprawnych zdań. Metoda ta zwróciła uwagę po raz pierwszy, na rolę sprawności receptywnych – szczególnie słuchania. Wartość błędu została zaliczona jako niezbędny krok w procesie uczenia się.

Nieustrukturyzowana produkcja językowa ucznia, czyli samodzielne wypowiedzi zyskały wysoką rangę. Wyżej wymienione elementy zostały włączone w nurt metody komunikacyjnej.

#### **Do niekonwencjonalnych metod nauczania należą:**

- metoda reagowania całym ciałem TPR
- metoda The Silent Way
- metoda Counselling Language Learning
- metoda naturalna
- sugestopedia
- podejście komunikacyjne
- metoda projektu

#### **V. Metoda TPR:**

Nazwa tej metody jest angielskim skrótem pochodzącym od terminu Total Physical Response (metoda reagowania całym ciałem). W założeniu teorii, nauka i zapamiętywanie kojarzone są z dwoma rodzajami zachowania ucznia: przysłuchiwanie się w milczeniu i ruch fizyczny związany z treściami przekazów werbalnych. Metoda jest bezpodręcznikowa, a celem jest uruchomienie lewej i prawej półkuli mózgowej, z których prawa odpowiada za ruch fizyczny, a lewa za język i mowę. Kurs opiera się na strukturach gramatycznych wchodzących w skład poleceń oraz wokół słownictwa tematycznie zestawionego dla poszczególnych sytuacji. Metoda sprawdza się na kursach dla dzieci i jako technika pojedynczych ćwiczeń przeprowadzanych w środku lekcji.

#### **VI. Metoda Silent Way:**

Założeniem tej metody jest nauka w warunkach zachowania ciszy i skupienia. Działanie nauczyciela opiera się na zwiększeniu koncentracji uczniów. Metoda najchętniej stosowana jest w pracy z dorosłymi w pierwszym roku nauki. Prezentowany materiał za pomocą kolorowych tzw. pałeczek Cuisenaire'a różnej długości sprowadzany jest do prostych, dających się zademonstrować zdań. Niektóre elementy tej metody stają się przydatne jeśli można je wkomponować w lekcję z młodszymi uczniami w celu wyciszenia po wspólnej zabawie.

## **VII. Metoda Counselling Language Learning:**

Metoda znana jest pod nazwą Community Language Learning (CLL) i opiera się na założeniu, że każde posługiwanie się językiem, a także wszelkie próby uczenia się stanowią proces międzyludzki związany z komunikacją i interakcją. Dzięki zastosowaniu tej metody w nauczaniu, odkryto, że wyniki procesu opanowania języka są zarówno problemem ucznia jak i nauczyciela, który to sprowadza się do roli podającego wskazówki i stwarzającego odpowiednie warunki do nauki. Metoda podkreśla odpowiedzialność uczących się za własne postępy w nauce.

## **VIII. Metoda naturalna**

Metoda zwana również The Natural Approach opiera się na założeniu, że decydujące dla opanowania języka jest słuchanie wypowiedzi obcojęzycznych, których ogólny sens jest dla uczącego zrozumiały, a kluczowe dla powodzenia w nauce jest wyeliminowanie stresu.

## **IX. Sugestopedia**

Opiera się na wykorzystaniu znacznych rezerw ludzkiego umysłu, uruchomionych poprzez zapewnienie poczucia bezpieczeństwa, na zniesieniu negatywnych emocji i stresu i wcieleniu się w nową tożsamość, aby nabrać dystansu do swoich błędów. Istotną rolę odgrywa zastosowanie muzyki, która przyczynia się do zapamiętywania nowego materiału, a także do zwiększania pojemności pamięci w fazie utrwalania materiału.

## **X. Podejście komunikacyjne**

Łączy w sobie wiele cech metod konwencjonalnych i niekonwencjonalnych wykorzystując w obrębie swojej koncepcji metodycznej liczne techniki wypracowane przez wcześniejsze metody. Skupia uwagę na możliwości skutecznego porozumienia się w języku obcym. Umiejętność efektywnej komunikacji w sposób odpowiadający danej sytuacji stanowi cel osiągnięcia kompetencji. Poprawność językowa nie jest pożądana pod warunkiem zachowania efektywności porozumiewania się. Umiejętnością nabytą podczas procesu nauczania jest uzyskiwanie i przekazywanie informacji. Skuteczność przekazu jest priorytetem, a nie jego bezbłędność. Przy stosowaniu tej metody rozwijana jest kompetencja strategiczna, dzięki której uczeń potrafi sobie poradzić z trudnościami komunikacyjnymi, jakie pojawiają się w rozmowie.



## **XI. Metoda projektu**

Popularną metodą nauczania pochodzącą z początków XX wieku i wywodzącą się ze Stanów Zjednoczonych jest metoda projektu. Polega na samodzielnym realizowaniu przez uczniów określonego zadania w oparciu o przyjęte wcześniej założenia. Metoda przygotowuje uczniów do autonomicznego i świadomego kształcenia, w którym nauczyciel pełni funkcję wspomagającą, ogranicza się do obowiązków organizatora i doradcy. Uczniowie inicjują, planują i wykonują pewne przedsięwzięcie, zbierają materiały na określony temat wyszukując informacje z różnych źródeł, selekcjonując je i formułując własne opinie, a następnie publicznie prezentują własną pracę. Podczas pracy nad projektem, uczniowie uczą się odpowiedzialności, podejmowania decyzji, dokonywania samooceny. Zaletą metody jest również uczenie się pracy grupowej, komunikowanie się między sobą, rozwiązywanie konfliktów, wyrażanie własnych opinii, a także słuchanie innych osób, poszukiwanie kompromisów, dyskusowanie, dokonywanie oceny pracy swojej i innych. Ważnym założeniem metody jest, aby projekty miały charakter interdyscyplinarny, a więc integrującą wiedzę przekazywaną w ramach różnych przedmiotów nauczania.<sup>20</sup>

### **5.2. Przykładowe techniki pracy na lekcji**

Techniki pracy na lekcji powinny być tak dobrane aby dawały możliwość ćwiczenia wszystkich sprawności językowych (słuchania, mówienia, czytania i pisania) w sposób zintegrowany. Odzwierciedla to zjawiska zachodzące w życiu codziennym kiedy np. wydanie polecenia (mówienie) jest bodźcem do podjęcia działania dla naszego rozmówcy (słuchanie). Techniki pracy dzielą się na receptywne i produktywne. Recepta zawsze poprzedza produkcję językową stąd należy pamiętać o właściwej kolejności wprowadzenia ćwiczeń. Kolejność taka wynika z potrzeby dostarczenia odpowiedniego wzorca, aby na jego podstawie uczeń mógł samodzielnie utworzyć nowy komunikat. Komunikat werbalny w formie tekstu pojmowanego jako logiczny ciąg wyrazów i zdań, czy to w formie pisemnej czy ustnej, towarzyszy uczniom przez cały okres nauki w gimnazjum, a więc i na każdym etapie nauki języka obcego.

---

<sup>20</sup> [http://pl.wikipedia.org/wiki/Metoda\\_projekt%C3%B3w](http://pl.wikipedia.org/wiki/Metoda_projekt%C3%B3w) 16.08.2011  
<http://www.medyk.lbl.pl/pub/6.pdf> 16.08.2011

## 5.2.1 Techniki rozwijające rozumienie ze słuchu

(ukierunkowanie uwagi uczniów na określony temat)

Techniki poprzedzające słuchanie	<ul style="list-style-type: none"><li>• Omówienie obrazka związanego z tekstem</li><li>• Rozmowa na temat związany z nieznanym jeszcze tekstem</li><li>• Przewidywanie wyrazów mogących pojawić się w tekście</li><li>• Skojarzenia tematyczne</li><li>• Wyraz nie pasujący do pozostałych</li></ul>
Techniki towarzyszące słuchaniu	<ul style="list-style-type: none"><li>• Dopasowanie obrazków do tekstu</li><li>• Szeregowanie obrazków w odpowiedniej kolejności</li><li>• „Ustne dyktando” – posłuchaj i narysuj</li><li>• Uzupełnienie niekompletnego obrazka – posłuchaj i dorysuj</li><li>• „Układanki” - posłuchaj i zrób</li><li>• Pantomima – posłuchaj i pokaż</li></ul>
Techniki następujące po wysłuchaniu tekstu	<ul style="list-style-type: none"><li>• Prawda- fałsz</li><li>• Wielokrotny wybór</li><li>• Pytania i odpowiedzi</li><li>• Quiz</li></ul>
Techniki łączące rozumienie ze słuchu z innymi sprawnościami językowymi	<ul style="list-style-type: none"><li>• Zaznaczanie</li><li>• Wypełnianie tabeli</li><li>• Uzupełnianie tekstu z lukami</li><li>• Przewidywanie</li><li>• Notowanie</li><li>• Rozwijanie notatek w opowiadanie</li><li>• Odgrywanie ról</li><li>• Streszczanie</li><li>• Opowiadanie</li></ul>

## 5.2.2 Techniki rozwijające sprawności czytania ze zrozumieniem (ukierunkowanie uwagi uczniów na powtarzanie i utrwalanie materiału w toku czytania)

Techniki poprzedzające czytanie	<ul style="list-style-type: none"><li>• Omówienie obrazka związanego z tekstem</li><li>• Rozmowa na temat związany z nieznanym jeszcze tekstem</li><li>• Przewidywanie wyrazów mogących pojawić się w tekście</li><li>• Skojarzenia tematyczne</li><li>• Wyraz nie pasujący do pozostałych</li><li>• Zagadki leksykalno-gramatyczne</li></ul>
---------------------------------	---

Techniki towarzyszące czytaniu i następujące po nim	<ul style="list-style-type: none"> <li>• Wyrazy – klucze</li> <li>• Wydobywanie głównej myśli</li> <li>• Wydobywanie informacji szczegółowej</li> <li>• Kolorowanie zdań niosących informacje główne i poboczne</li> <li>• Wielokrotny wybór</li> <li>• Spójność tekstu: „do czego odnosi się ten wyraz?”</li> </ul>
Techniki łączące czytanie z innymi sprawnościami językowymi	<ul style="list-style-type: none"> <li>• Prawda - fałsz</li> <li>• Pytania i odpowiedzi</li> <li>• Uzupełnianie zdań</li> <li>• Sporządzanie planu</li> <li>• Notowanie</li> <li>• Wypełnianie tabeli</li> </ul>

### 5.2.3 Techniki rozwijające sprawność mówienia

(ukierunkowanie uwagi uczniów na prowokowanie samodzielnych wypowiedzi)

Obraz jako motyw do formułowania wypowiedzi	<ul style="list-style-type: none"> <li>• Odgadywanie treści obrazka (widokówka, fotografia, plansza, plakat, mapa, video, etc)</li> <li>• Luka informacyjna</li> <li>• Zgadywanka obrazkowa</li> <li>• Wyszukiwanie różnic</li> <li>• Przerobienie obrazka na komiks</li> <li>• Historyjka obrazkowa</li> <li>• Pytania do obrazka</li> </ul>
Słowo jako motyw do formułowania wypowiedzi	<ul style="list-style-type: none"> <li>• Pytania i odpowiedzi</li> <li>• Opis sytuacji</li> <li>• Streszczenie</li> <li>• Wypowiedź według podanych podpunktów</li> <li>• Wywiad</li> <li>• Odgrywanie ról</li> <li>• Symulacja</li> <li>• Wypowiedzi na podstawie tzw. dokumentów autentycznych</li> <li>• Nagranie tekstu z przerwami na wypowiedzi ucznia</li> </ul>
Techniki łączące mówienie z innymi sprawnościami językowymi	<ul style="list-style-type: none"> <li>• Prezentacja prac domowych</li> <li>• Prezentacja własnych poglądów w zestawieniu z opiniami przedstawionymi w tekście</li> </ul>

## 5.2.4 Techniki rozwijające sprawność pisania

(ukierunkowanie uwagi uczniów na pisanie jako sprawność wspierająca i samodzielna)

Techniki rozwijające pisanie jako wspierającą sprawność językową	<ul style="list-style-type: none"><li>• Skonstruowanie i zapisanie scenki lub dialogu</li><li>• Wypisywanie pytań jako podstawy przeprowadzonego wywiadu</li><li>• Pisemne odpowiedzi na pytania</li></ul>
Techniki rozwijające pisanie jako samodzielną sprawność językową	<ul style="list-style-type: none"><li>• Technika zakończeń</li><li>• Liściki klasowe</li><li>• List pisany według wyrazów kluczy</li><li>• List pisany według podanych elementów treści</li></ul>
Techniki łączące pisanie z innymi sprawnościami językowymi	<ul style="list-style-type: none"><li>• Odpowiedź listowna na ogłoszenie prasowe</li><li>• List pisany w imieniu bohatera tekstu</li></ul>

## 5.3. Ocena pracy ucznia

Bez względu na trwanie procesu nauczania ocena pracy ucznia sytuuje się równolegle do tego procesu, jest więc rzeczą niezbędną aby przedstawić uczniom wymagania i kryteria ewaluacji dotyczące ich osiągnięć. Należy z góry określić typ ewaluacji i czuwać aby nie było rozbieżności pomiędzy formą oceny, a założonymi celami. Pojmowana jako środek prowadzenia procesu nauczania, ewaluacja w nauce języka obcego, czy to w formie testu czy egzaminu, jest dziedziną która rozwija się i podlega nieustannym zmianom. Nie mniej jednak, wskazać w niej można pewne cechy stałe.

### Ocenianie powinno być:

- Systematyczne, bieżące i okresowe (samoocena).
- Bieżące, śródroczne i roczne wewnątrzszkolne (ocena nauczyciela).
- Zewnętrzne (wyniki egzaminu).

### Ocenię podlegają:

- Sprawności językowe.
- Aktywność ucznia w czasie zajęć lekcyjnych.

- Kompetencje lingwistyczne (elementy znajomości słownictwa, składni i reguł gramatycznych).
- Kompetencje socjolingwistyczne (właściwe dopasowanie rejestru języka- odróżnienie stylu formalnego od potocznego, właściwe zachowania komunikacyjne w zależności od kontekstu).
- Kompetencje ogólne (kultura i cywilizacja Francji)<sup>21</sup>

Zakres oceniania	Formy oceniania ( przykłady)
Sprawności językowe: <ul style="list-style-type: none"> <li>• Rozumienie ze słuchu</li> <li>• Mówienie</li> <li>• Czytanie ze zrozumieniem</li> <li>• Pisanie</li> </ul>	<ul style="list-style-type: none"> <li>• Testy kompetencji językowej</li> <li>• Wypowiedzi ustne</li> <li>• Wypracowania</li> </ul>
Aktywność ucznia w czasie zajęć	<ul style="list-style-type: none"> <li>• Karta obserwacji ucznia na lekcji</li> <li>• Udział ucznia w zajęciach pozalekcyjnych</li> <li>• Udział w konkursach</li> <li>• Udział ucznia w projektach</li> </ul>
Kompetencje: <ul style="list-style-type: none"> <li>• Lingwistyczne</li> <li>• Socjolingwistyczne</li> <li>• Ogólne</li> </ul>	<ul style="list-style-type: none"> <li>• Kartkówki</li> <li>• Dyktanda</li> <li>• Prace domowe</li> <li>• Wypowiedzi ustne</li> <li>• Projekt językowy</li> <li>• Quiz</li> </ul>

### 5.3.1. Kryteria oceniania ucznia:

Ocena	Wymagania
celująca	Uczeń potrafi: <ul style="list-style-type: none"> <li>• Płynnie operować strukturami gramatycznymi i słownictwem wykraczającym poza poziom danej klasy</li> <li>• Zrozumieć treść i sens różnorodnych tekstów i rozmów</li> <li>• Mówić płynnie, spójnie, bez zawahań</li> <li>• Napisać krótki tekst zawierający pełne zdania z użyciem bogatego słownictwa i zróżnicowanych struktur gramatycznych</li> </ul>

<sup>21</sup> H. Komorowska: Metodyka nauczania języków obcych, WSiP, Warszawa 1999

<b>bardzo dobra</b>	<p>Uczeń potrafi:</p> <ul style="list-style-type: none"> <li>• Poprawnie operować podstawowymi strukturami języka obcego</li> <li>• Stosować szeroki wachlarz słownictwa, odpowiedni do zadania</li> <li>• Zrozumieć ogólny sens różnorodnych tekstów i rozmów</li> <li>• Zrozumieć kluczowe informacje zawarte w różnorodnych tekstach i rozmowach</li> <li>• Zrozumieć z łatwością polecenia nauczyciela</li> <li>• Przekazać z powodzeniem wiadomość</li> <li>• Mówić spójnie, bez zahamowań, popełniając niewielkie błędy</li> <li>• Napisać krótki tekst zawierający pełne zdania, proste struktury i słownictwo</li> <li>• Pisać teksty nieco dłuższe lub krótsze od wymaganej długości</li> </ul>
<b>dobra</b>	<p>Uczeń potrafi:</p> <ul style="list-style-type: none"> <li>• Poprawnie operować większością prostych struktur</li> <li>• Używać szerokiego zakresu słownictwa odpowiedniego do zadania</li> <li>• Zazwyczaj rozumieć ogólny sens różnorodnych tekstów i rozmów</li> <li>• Zrozumieć polecenia nauczyciela</li> <li>• Zazwyczaj przekazać wiadomość</li> <li>• Mówić spójnie z lekkim wahaniem, popełniając niekiedy zauważalne błędy</li> <li>• Napisać tekst zawierający pełne zdania, proste struktury i słownictwo</li> <li>• Pisać teksty nieco dłuższe lub krótsze od wymaganej długości</li> </ul>
<b>dostateczna</b>	<p>Uczeń potrafi:</p> <ul style="list-style-type: none"> <li>• Poprawnie operować niektórymi prostymi strukturami poznanymi w klasie</li> <li>• Używać zazwyczaj zakresu słownictwa odpowiedniego do zadania</li> <li>• Zazwyczaj rozumieć ogólny sens prostych tekstów i rozmów</li> <li>• Zrozumieć zazwyczaj polecenia nauczyciela</li> <li>• Czasami poprawnie przekazać wiadomość</li> <li>• Mówić spójnie ale z wyraźnym wahaniem, popełniając sporo zauważalnych błędów</li> <li>• Podejmować próby napisania tekstu zawierające pełne zdania, proste struktury i słownictwo</li> </ul>
<b>dopuszczająca</b>	<p>Uczeń potrafi:</p> <ul style="list-style-type: none"> <li>• Poprawnie operować niektórymi prostymi strukturami poznanymi w klasie</li> <li>• Dysponować niewielkim zakresem słownictwa</li> <li>• Od czasu do czasu zrozumieć ogólny sens prostych tekstów i wypowiedzi</li> </ul>

	<ul style="list-style-type: none"> <li>• Czasami przekazać wiadomość, ale z trudnościami</li> <li>• Czasami mówić spójnie, ale z częstym wahaniem, popełnia wiele zauważalnych błędów</li> <li>• Napisać z trudnościami teksty zawierające pełne zdania, proste struktury i słownictwo</li> </ul>
<b>niedostateczna</b>	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> <li>• Nie opanował prostych struktur i słownictwa</li> <li>• Nie rozumie nawet ogólnego sensu prostych tekstów i rozmów</li> <li>• Nie potrafi przekazać żadnej wiadomości w języku francuskim</li> <li>• Nie potrafi napisać nawet krótkiego tekstu zawierającego pełne zdania, proste struktury i słownictwo</li> </ul>

#### 5.4. Portfolio językowe:

*Europejskie Portfolio Językowe* jako nowa pomoc dydaktyczna w nauce języków obcych jest ważnym spoiwem w relacji pomiędzy uczestnikami procesu dydaktycznego, w którym uczeń traktuje naukę jako swój osobisty projekt. Portfolio pomoże wyznaczyć etapy i cele nauki przy jednoczesnej zmianie charakteru pracy nauczyciela. Celem stosowania *EPJ* jest upowszechnianie i umacnianie różnorodności językowej narodów Europy, doskonalenie znajomości języków i kultur przez całe życie oraz wspieranie rozwoju osobistego obywateli Europy przez stosowanie wspólnego opisu umiejętności językowych. Wytyczną do stosowania *EPJ* jest przestrzeganie następujących założeń:

- Każdy z nas jest potencjalnym użytkownikiem kilku języków i zdobywanie doświadczeń językowych i kulturowych zaczyna się przed pójściem do szkoły i trwa po jej ukończeniu. Należy uświadomić uczniom, że skuteczność komunikowania się w języku obcym nie zależy od stopnia biegłości językowej, a ocena wyrażona stopniem nie daje rzetelnej informacji na temat umiejętności ucznia.
- Wzmocnienie motywacji następuje przy samodzielnym określeniu potrzeb i celów oraz świadomego stosowania strategii uczenia się.
- Powinna obowiązywać zasada dobrowolności w której nauka języków jest wyborem ucznia i zasada pozytywnego podejścia, w której liczą się wszelkie osiągnięcia ucznia w nauce języków obcych z równoczesną umiejętnością opisaną kompetencji poprzez „Potrafię...”

Z biegiem czasu, *EPJ* ma zaświadczyć o liczbie znanych języków, zarejestrować najważniejsze umiejętności i wszystkie osiągnięcia językowe. Odzwierciedli również przebieg nauki oraz stosowane metody i strategie uczenia się by w końcu przedstawić - dzięki dostarczonym informacjom - profil językowy *EPJ* stanowi również narzędzie oceniania alternatywnego ponieważ wiedza na temat ucznia, uzyskana pośrednio w trakcie pracy z *Portfolio*, może być wykorzystana przez nauczyciela we wspomagającym ocenianiu bieżącym. *EPJ* zmienia się z wiekiem ucznia (treść zeszytów, kolorystyka, objętość), jednak jego struktura pozostaje taka sama.

Polska wersja *EPJ*, zgodnie z wymogami Rady Europy, składa się z trzech części zawartych w dwóch zeszytach (w pierwszym została umieszczona „Biografia Językowa i Dossier”, a w drugim „Paszport Językowy”). *EPJ* musi spełnić dwie funkcje: prezentacyjno-dokumentacyjną oraz dydaktyczno-wychowawczą. Ponieważ praca z *EPJ* stanowi projekt długoterminowy, należy przede wszystkim przedstawić uczniom efekty aktywnej pracy z *Portfolio*. Warto więc wspomnieć, że:

- Z *EPJ* korzysta wielu młodych ludzi w Europie, a *Paszport Językowy* jest częścią *Europassu* – oficjalnego zestawu dokumentów nieodzownego na rynku pracy.
- *Portfolio* umożliwia porównanie własnych osiągnięć w nauce języków z osiągnięciami uczniów z innych krajów europejskich.
- *Portfolio* umożliwia zdobycie i doskonalenie potrzebnych umiejętności językowych i komunikacyjnych.
- Doskonali strategie uczenia się, może kierować nauką języków w autonomii.
- Uczeń potrafi jasno określić co umie zrobić w języku którego się uczy.
- Uczeń potrafi powiedzieć, co jest mu potrzebne do komunikacji w każdym ze znanych mu języków.
- Uczeń potrafi ocenić swoją wiedzę i umiejętności w każdym ze znanych mu języków
- Uczeń poszerza swoją wiedzę na temat języków i kultur innych krajów.
- Uczeń będzie mógł wykorzystać znane mu języki zgodnie ze swoimi potrzebami <sup>22</sup>

Podejście komunikacyjne sprzyja wprowadzaniu *Portfolio* jako naturalnego elementu procesu uczenia się. W taki właśnie sposób powinno być *Portfolio* przedstawione uczniom. Można przypuszczać, że respektowanie przez nauczyciela zasad pracy z *Portfolio* przyczyni się stopniowo

---

<sup>22</sup> B. Głowacka, *Czego Janek się nauczy...: przewodnik metodyczny dla nauczycieli do Europejskiego Portfolio Językowego dla uczniów od 10 do 15 lat*. Warszawa: CODN, 2005.



do przejścia przez ucznia odpowiedzialności za własną naukę oraz zrozumienia potrzeby nauki języków obcych.

## **5.5. Przykładowy scenariusz lekcji**

### **Konspekt/ przykładowy scenariusz lekcji lub zajęć pozalekcyjnych**

W podręcznikach „Adosphère” bardzo duży nacisk jest kładziony na interdyscyplinarność, czyli korelację międzyprzedmiotową dzięki której uczniowie mogą wykazać się umiejętnościami i wiedzą z innych dziedzin. Uczniowie chętnie biorą udział w zajęciach podczas których wypracowane materiały mogą być wykorzystane w trakcie innych zajęć. Przykładem mogą być zajęcia warsztatowe plastyczno-językowe lub muzyczno-językowe. Podczas zajęć tego typu uczeń może samodzielnie podjąć decyzję co do realizacji projektu i czuwać nad jego przebiegiem. Warto jest poprowadzić projekt długofalowy, w którym uczeń nabierze odpowiedzialności za swoje decyzje co do kształtu swojego przedsięwzięcia. Poniższe konspekty są propozycją korelacji pomiędzy lekcją języka a plastyką, wychowaniem fizycznym i geografią.

### **Konspekt lekcji nr 1**

**Data.....**

### **Temat lekcji: Souvenirs de vacances**

#### **Cele komunikacyjne:**

- Formułowanie pytań
- Opisywanie miejsca pobytu

#### **Cele językowe:**

- Gramatyczne: formułowanie pytań
- Leksykalne: grupowanie słownictwa dotyczącego miejsc pobytu na wakacjach i środków transportu, tworzenie opisu

#### **Cele kulturowe:**

- Poznanie elementów geografii Francji
- Poznanie elementów kultury Francji (ulubione sposoby spędzania wakacji przez Francuzów)

## Materiały:

- Mapa Francji
- Podręcznik ucznia
- Projekty wykonane przez uczniów na lekcji plastyki dotyczące ich miejsc pobytu na wakacjach (uczeń wkleja pocztówkę lub zdjęcie na środek kartki i dorysowuje resztę obrazka według własnego pomysłu).

## Przebieg lekcji:

NAUCZYCIEL	UCZEŃ
1. Powitanie uczniów, sprawdzenie obecności	Uczniowie odpowiadają na powitanie nauczyciela
2. Przypomnienie wiadomości z poprzedniej lekcji. Pytania z użyciem préposition de lieu <i>Où vas- tu?</i> <i>Tu pars comment?</i>	Uczniowie odpowiadają: <i>Je vais à la montagne</i> (pokazują na mapie Francji wybrane miejsca) <i>En avion</i> etc.
3. Powtórzenie treści z poprzedniej lekcji Nauczyciel rozdaje puzzle obrazkowe, na których są pokazani ludzie, środki transportu i miejsce przeznaczenia podróży	Uczniowie po wysłuchaniu dialogów dopasowują puzzle do siebie
4. Wprowadzenie i utrwalenie nowego słownictwa Nauczyciel rysuje na tablicy „różę wyrazów” wokół słowa <i>les vacances</i>	Uczniowie wspólnie budują schemat zawierający miejsca pobytu i czynności, które można wykonywać np. <i>la plage – bronzer</i> , etc.
5. Nauczyciel dzieli klasę na grupy : morze- góry- wieś etc. zgodnie z miejscami wypisanymi na tablicy	Uczniowie z poszczególnych grup mają za zadanie odgadnąć co znajduje się na obrazkach uczniów z sąsiedniej grupy używając przy tym zwrotu <i>il y a</i>
6. Nauczyciel przypina na tablicy kilka obrazków	Uczeń wybiera jeden i w miarę szczegółowo go opisuje. Zadaniem grupy jest odgadnięcie, o który obrazek chodzi
7. Nauczyciel dobiera pary uczniów z różnych grup np. morze z górami	Zadaniem uczniów jest odnalezienie różnic np. <i>Ils font du voley/ ils font du VTT</i>
8. Nauczyciel prosi uczniów o dorysowanie „chmurki” z tekstem	Uczniowie przerabiają obrazki na komiks
9. Praca domowa Przygotowanie historyjki obrazkowej	Uczniowie mają za zadanie dopasowanie obrazków i stworzenie krótkiej historyjki obrazkowej i przedstawienie jej na następnych zajęciach

10. Pożegnanie uczniów: <i>au revoir , bonne journée</i>	Uczniowie odpowiadają : <i>au revoir, à vous aussi</i>
--	--

## Konspekt lekcji nr 2

Data.....

### Temat lekcji:

### Tu fais du sport? Utrwalenie słownictwa związanego ze sportem.

#### Cele komunikacyjne:

- Wymiana informacji na temat uprawianego bądź ulubionego sportu
- Opisywanie dyscyplin sportowych

#### Cele językowe:

- Gramatyczne: formułowanie pytań , użycie czasownika *faire* i rodzajnika ściągniętego
- Leksykalne: słownictwo związane ze sportem, części ciała

#### Cele kulturowe:

- Spektakularne wydarzenia sportowe: *Tour de France, Les Jeux Olympiques*

#### Materiały:

- Plakietki z nazwami dyscyplin sportowych
- Xerokopie (dyktando z lukami, quiz związany z wydarzeniami sportowymi)
- Uczniowie przebrani w stroje sportowe

#### Przebieg lekcji:

NAUCZYCIEL	UCZEŃ
1. Powitanie uczniów, sprawdzenie obecności	Uczniowie odpowiadają na powitanie nauczyciela
2. Przypomnienie wiadomości z poprzedniej lekcji.  Nauczyciel zadaje pytanie:  <i>Tu fais du sport?</i>	Uczniowie odpowiadają:  <i>Oui, je fais du sport</i>  <i>J' aime le volley mais je préfère le foot</i>

<i>Quel est ton sport préféré?</i>	
<p>3.Nauczyciel dzieli uczniów na dwie grupy</p> <p>Rozdaje uczniom karteczki z dyscyplinami sportu</p> <p>Głośno opisuje wybraną dyscyplinę sportu bez podania nazwy</p>	<p>Uczniowie mają za zadanie odgadnąć właściwą dyscyplinę i umieścić karteczkę na planszy.</p> <p>Wygrywa ta drużyna , która odgadnie wszystkie dyscypliny sportowe</p>
<p>4.Nauczyciel trzyma małe karteczki z nazwami dyscyplin sportowych, wybiera po 1 uczniu z każdej drużyny. Pokazuje karteczkę z nazwą</p>	<p>Uczeń ma za zadanie zademonstrować dyscyplinę sportu jedynie ruchowo (bez słów) swojemu przeciwnikowi. Wygrywa ta drużyna, która odgadnie wszystkie dyscypliny</p>
<p>5.Nauczyciel wydaje po francusku polecenia dotyczące czynności związanych z pewnymi częściami ciała: <i>sauter sur le pied droit</i> i robi to w szybkim tempie (skacze na prawej nodze )</p>	<p>Uczniowie mają za zadanie prawidłowo wykonać polecenia</p> <p>Zwycięża ta drużyna, która ma najmniej pomyłek</p>
<p>6.Po ćwiczeniach ruchowych można zaproponować dyktando z lukami lub quiz dotyczący spektakularnych wydarzeń sportowych</p>	<p>Uczniowie zajmują miejsca siedzące i rozwiązują zadania</p> <p>Wygrywa ta drużyna, która zrobi najmniej błędów</p>

## 6. Bibliografia

- Arabski J., *O przyswajaniu języka obcego (drugiego)*, WSiP, Warszawa 1985.
- Arabski J., *O przyswajaniu języka obcego i pamięć werbalna*. Katowice: Śląsk, 1996.
- Brzeziński J., *Nauczanie języków obcych dzieci*, WSiP, Warszawa 1987.
- Chodkiewicz H., *O sprawności czytania w nauczaniu języka obcego*, WSiP, Warszawa 1986.
- Europejski System Opisu Kształcenia Językowego: uczenie się, nauczanie, ocenianie*. Wydawnictwo CODN, Warszawa 2003.
- Głowacka B. (red.), Kofman D., Ryciuk D., Wajda E., Żmudzka D., *Europejskie Portfolio Językowe dla uczniów od 10 do 15 lat*, Rada Europy / CODN, Warszawa 2004.
- Głowacka B., *Czego Janek się nauczył...: przewodnik metodyczny dla nauczycieli do Europejskiego Portfolio Językowego dla uczniów od 10 do 15 lat.*, CODN, Warszawa 2005.
- Himber C., Poletti M. L., *Adosphère 1*. Hachette Livre. 2011.
- Himber C., Poletti M. L., *Adosphère 2*. Hachette Livre. 2011.
- Himber C., Poletti M. L., *Adosphère 3*. Hachette Livre. 2011.
- Himber C., Poletti M. L., *Adosphère 4*. Hachette Livre. 2011.
- Ilg F.L., Bates Ames L., Baker S.M., *Rozwój psychiczny dziecka od 10 do 14 lat*, Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne, Gdańsk 1998.
- Komorowska H., *Metodyka nauczania języków obcych*, WSiP, Warszawa 1999.
- Komorowska H., *Podstawy metodyki nauczania języków obcych*, Fraszka Edukacyjna, Warszawa 2005.
- Komorowska H., *Programy nauczania w kształceniu ogólnym i w kształceniu językowym*, Fraszka Edukacyjna, Warszawa 2005.
- Michońska -Stadnik A., *Strategie uczenia się i autonomii ucznia w warunkach szkolnych*, Wydawnictwo Uniwersytetu Wrocławskiego, Wrocław 1996.
- Podstawa programowa z komentarzami*. Tom 3. Języki Obce. Szkoła Podstawowa, Gimnazjum, Liceum, dostępny na stronie: [www.men.gov.pl](http://www.men.gov.pl)
- Program nauczania: Język francuski*. WSiP, Warszawa 1999.
- Siek - Piskozub T., *Gry i zabawy w nauczaniu języków obcych.*, WSiP, Warszawa 1994.
- Strategia rozwoju kształcenia ustawicznego do roku 2010*. MENiS, 08.07.2003. dostępny na stronie: [www.menis.gov.pl](http://www.menis.gov.pl)

*Metoda projektu* [http://pl.wikipedia.org/wiki/Metoda\\_projekt%C3%B3w](http://pl.wikipedia.org/wiki/Metoda_projekt%C3%B3w) 16.08.2011

*Metoda projektu* <http://www.medyk.lbl.pl/pub/6.pdf> 16.08.2011